Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2156 | 4 pagini — 20 bani | Vineri 6 aprilie 1956

Conferințele raionale și orășenești U. T. M.

În curînd se vor întruni în conferințe ale organizațiilor raionale și orășenești delegații aleși în adunările de dări de seamă și alegeri ale organizațiilor de bază U.T.M.,

Conferințele raionale și orășenești U.T.M. se vor desfășura anul acesta în condițiile unui nou avînt al maselor largi de tineri din țara noastră, pentru înfăptuirea cu succes a sarcinilor izvorîte din hotărîrile celui de al II-lea Congres al partidului.

Lucrările conferințelor raionale și orășenești U.T.M. se vor ține sub semnul luptei pentru întărirea organizațiilor de bază U.T.M., pentru îmbunătățirea prin toate mijloacele a conținutului muncii desfășurate de acestea, în vederea creșterii capacității lor de a traduce în viață hotărîrile partidului și guvernului.

Principalul în desfășurarea conferințelor raionale și orășenești U.T.M. va fi analiza la un înalt nivel a felului cum au fost înfăptuite de către utemiști și tineri sarcinile privind problemele producției — industriale și agricole — și în general a problemelor educației comuniste a tineretului și a felului cum a îndrumat comitetul raional sau orășenesc U.T.M. respectiv munca utemiștilor în această direcție.

Pentru a avea rezultate pozitive conferințele trebuie să generalizeze experiența acumulată de utemiști și tineri, metodele înaintate folosite de aceștia în toate domeniile de activitate. Totodată însă conferințele trebuie să combată cu toată tăria lipsurile manifestate în activitatea unor organe și organizații de bază U.T.M. — spunînd lucrurilor pe nume, indiferent de persoanele care s-au făcut vinovate de aceste lipsuri. Critica ascuțită a stilului de muncă învechit, a metodelor străine de spiritul partinic, ca birocratismul, încălcarea principiului muncii colective, înfumurarea etc., iată ce trebuie să caracterizeze desfășurarea lucrărilor conferințelor.

Conferințele raionale și orășenești au menirea să influiențeze întreaga activitate viitoare, atît a comitetelor raionale și orășenești cît și a organizațiilor de bază. Pentru aceasta, e necesar ca lucrările conferințelor să dea o atenție deosebită clarificării principiale a multiplelor probleme pe care le ridică munca și viața tinerilor. In unele locuri se ivesc probleme legate mai mult de disciplina în muncă, de calificarea profesională a tinerilor, sau de unele nemulțumiri ale acestora. In alte locuri se pot ivi probleme în legătură cu pasivitatea unor tineri sau comportare imorală, huliganism, beție ș.a.m.d. Cum să se rezolve toate acestea? Ce măsuri trebuiesc luate? Iată doar cîteva din întrebările la care trebuie să răspundă conferințele.

Nu sînt rare cazurile cînd inițiativa utemiștilor e gîtuită și astfel caracterul activ al organizațiilor de bază se pierde. Aceasta se petrece mai ales acolo unde comitetele raionale sau orășenești U.T.M. impun organizațiilor de bază un stil rigid de muncă, însoțit de sarcini, care, de cele mai multe ori, nu sînt esențiale. La asemenea comitete raionale sau orășenești U.T.M. găsești mai întotdeauna cîte un palavragiu, care folosește foarte adesea fraze bombastice. Asemenea oameni sînt de obicei rupți de viață iar în munca lor folosesc cel mai mult hîrtiile: scheme, planuri, plănulețe, multe cifre ș.a.m.d.

Sînt însă și cazuri cînd membri ai unor comitete de organizație de bază U.T.M., delăsători fiind, uită că au fost aleși în fruntea tineretului din întreprinderea sau satul respectiv și că acest tineret așteaptă să fie îndrumat în viața și munca de fiecare zi. Uitînd de rolul lor, ei nu dau atenția cuvenită hotărîrilor și se sinchisesc prea puțin dacă ele sînt sau nu traduse în viață. Atît față de un caz, cît și față de celălalt, conferința raională sau orășenească U.T.M. va trebui să aibă o poziție cît se poate de combativă și să condamne cu toată asprimea tot ce este legat de formalism, birocrație, frazeologie etc., hotărînd măsuri corespunzătoare pentru lichidarea lor.

Organizația noastră are nevoie de activiști capabili, care să fie adevărați inițiatori ai unor acțiuni interesante, prin care să sprijine cu succes traducerea în viață a hotărîrilor partidului. E necesar să se dea o atenție deosebită chipului moral al activistului, căruia trebuie să i se ceară să se apropie sufletește de tineret, să devină cu adevărat prieten și sfătuitor al acestuia. In organele conducătoare trebuie aleși cei mai buni utemiști.

Conferințele raionale și orășenești U.T.M. vor trebui de asemenea să dea atenția cuvenită muncii ideologice ce trebuie să fie strîns legată de realitatea din întreprinderea, școala sau satul respectiv, din raza raionului sau orașului respectiv. Intreaga muncă ideologică desfășurată în cadrul organizației trebuie să fie subordonată sarcinilor concrete, practice de construcție a socialismului. Tocmai în acest sens trebuie discutată în conferință problema însușirii de către utemiști și tineri a învățăturii marxist-leniniste, a documentelor partidului nostru, a hotărîrilor sale.

Drumul spre discutarea și rezolvarea problemelor celor mai esențiale din munca noastră, îl poate deschide în special darea de seamă bine întocmită pe care o va prezenta conferinței comitetul raional sau orășenesc U.T.M. De aceea, comitetele raionale și orășenești U.T.M. au datoria să prezinte dări de seamă întocmite cu pricepere, documentate, care să ridice cu curaj problemele cele mai importante și să stimuleze discuții vii, creatoare. Observațiile pe care le va face darea de seamă trebuie să fie principiale și interesante.

Comitetele regionale U.T.M. au datoria să îndrume organele raionale și orășenești, în așa fel încît ele să pregătească conferințele lor la nivelul cerut de marile sarcini pe care partidul le pune în fața organizației noastre.

Urăm conferințelor raionale și orășenești U.T.M. spor în desfășurarea activității lor.

„Scînteia tineretului"

Pentru a 5 oară

Echipa feminină a R.P.R.

CAMPIOANĂ MONDIALĂ la tenis de masă

ANGELICA ROZEANU

ELLA ZELLER

O veste venită din îndepărtata capitală a Japoniei ne-a adus o mare bucurie: echipa feminină a Republicii Populare Romîne, formată din maestrele emerite ale sportului Angelica Rozeanu și Ella Zeller, a cucerit pentru a cincea oară titlul de campioană mondială la tenis de masă. Intîlnind în ultimul meci puternica echipă a Japoniei, reprezentativa țării noastre a reușit să obțină o splendidă victorie cu scorul de 3-1. Iată și rezultatele: Rozeanu—Eguchi 2-0 (15, 9); Tanaka—Zeller 2-1 (18-21, 21-18, 21-15); Rozeanu, Zeller—Eguchi Watanabe 2-1 (18-21. 21-14. 21-17); Rozeanu—Tanaka 2-0 (14, 15).

Performanța echipei feminine a R.P.R. care cucerește pentru a 5-a oară titlul mondial pe echipe, este unică în istoria tenisului de masă și vine să răsplătească îndemînarea și tenacitatea cu care sportivele noastre au luptat la Tokio pentru a aduce culorilor R.P.R. această minunată victorie. După Budapesta — 1950, Viena — 1951 București — 1953, Utrecht — 1955, Tokio este a 5-a capitală a lumii unde echipa feminină a R.P.R. a cîștigat titlul mondial și cupa „Corbillon".

In drumul spre această strălucită victorie, reprezentativa țării noastre a susținut 7 întîlniri în care a obținut tot atîtea victorii: India 3-0, Coreea de sud 3-0, S.U.A. 3-0, Hong Kong 3-0, R. P. Chineză 3-0, Anglia 3-1, Japonia 3-1.

Pentru puterea lor de luptă, pentru patriotismul lor pentru această strălucită victorie tineretul patriei noastre felicită din toată inima pe maestrele emerite ale sportului Angelica Rozeanu și Ella Zeller și le dorește noi și importante succese.

Ce repede trec anii...

Maria cade pe gînduri. Își revedea ca într-un film crîmpeie din viața sa. Ce repede trec anii!...

★

...Cu 6 ani în urmă, în 1950. La uzinele „23 August" din Capitală se deschidea a doua serie a școlii de calificare a tinerilor în diferite meserii. In grupul celor dornici să învețe o meserie se afla și Maria Pop. Era poate cea mai tînără dintre toți: nici nu-mplinise 16 ani.

La școala de calificare a-nvățat multe

A fost repartizată — bineînțeles — la un maistru. Și-acum mai simte mărgăritarele lacrimilor care i-au înflorit în colțul ochilor, din pricina acestuia.

— Zii, vrei să-nveți meserie, ai?! Mare pricopseală! Păi nu-i de tine aici, fetițo... Știi ce? Mai bine ar fi să te măriți!

Maria nu s-a intimidat. Ea a mers cu perseverență pe drumul pe care și l-a ales. Cît despre maistrul acela,—care nu seamănă de loc cu maiștrii pe care i-a cunoscut apoi — și-a luat de mult tălpășița din fabrică.

INTILNIREA

Dacă la cursurile teoretice se găsea printre fruntași, în munca de zi cu zi de la mașina de rectificat nu stătea chiar așa de bine. Maria privea atunci cu ciudă la mașina care n-o asculta. Chipul său luminos era brăzdat de cutele adînci ale nemulțumirii. Nu însemna însă că dădea înapoi. „Trebuie să reușesc, altfel nu se poate", se încuraja singură. Intr-o zi, tocmai cînd necazurile erau mai mari, s-a apropiat ci-

(Continuare în pag. 3-a)

SE APROPIE 1 MAI

ÎN LIVADĂ

Primăvara! Zăpada s-a topit. Colțul ierbii a prins să răsară. Nu peste multe zile, crengile pomilor se vor umple de muguri. Apoi de frunze și flori. Iar în toamnă, de fructe. Pentru aceasta însă, pomii trebuie încă de pe acum îngrijiți cu atenție, cu răbdare. Iată de ce, în livada gospodăriei colective din comuna Făcăeni-Constanța, se muncește cu sîrg. Ieri, tractoriștii din aceeași comună, au arat în livadă. Astăzi, brigada pomicolă stropește pomii. Utemiștii Gheorghe T. Gheorghe, Niculae Gr. Drumitru, Gheorghe T. Iancu, trec pe la fiecare pom, stropindu-l, curmînd astfel viețuirea dăunătorilor. Inginerul Petre Ifrim, utemist și el, supraveghează și îndrumă munca utemiștilor. In fiecare pom se află un strop din averea, din venitul gospodăriei colective, din însăși viața lor, a colectiviștilor. De aici hărnicia utemiștilor. De aici grija lor și preocuparea de a face un lucru bun. Iar colectiviștii noștri pe drept cuvînt se mîndresc cu asemenea utemiști.

Corespondent
CONSTANTIN FRINCU

În 3 zile — 87 hectare

Toate cele paisprezece brigăzi de tractoare ale S.M.T.-ului Topraisar-Constanța sînt pe teren. Zilele acestea ele au început destelenirea islazurilor și în unele locuri, arăturile de primăvară. Folosind fiecare petec de pămînt zvîntat, tractoriștii din brigada utemistă nr. 4, condusă de C-tin Ciocan, care lucrează pe ogoarele gospodăriei colective din comuna Filimon Sîrbu, au destelenit și arat în trei zile, 87 de hectare.

Corespondent
NIȚA NICOLAE

Modele noi de primăvară

Zilele acestea atelierele de confecții „Arta Modei" din Capitală au deschis o expoziție cu scopul de a prezenta conducerilor marilor magazine bucureștene noile modele de confecții pentru femei și copii realizate de colectivul întreprinderii pentru primăvara și vara acestui an.

Cu acest prilej au fost prezentate 48 de modele noi de bluze, taioare, rochii, pardesie, etc. confecționate din stofe și țesături noi, produse ale industriei noastre precum și din import. Au mai fost expuse 40 de modele noi de confecții de copii și 14 modele noi de poșete și produse de marochinărie.

Peste cîteva zile noile modele de primăvară și vară produse de atelierele „Arta Modei" vor fi puse în vînzare în marile magazine din București.

Modelatorii oțelului

Intrecerea în cinstea zilei de 1 Mai a cuprins și pe muncitorii uzinelor „Oțelul Roșu". Oțelarul Tompoș Francisc, prim-lucrător, și oțelarul Bulza Pavel, topitor 3, în momentul turnării unei șarje.

IN INTRECERE

Hotărîrea a fost luată de cu seară. „Timpul s-a deschis, au spus colectiviștii din Cotu — Văii, regiunea Constanța. Mîine vom ieși la însămînțări". Cu cîtă nerăbdare așteptaseră clipa asta, numai ei pot s-o spună! A doua zi, răsăritul soarelui i-a aflat pe cîmp. Erau acolo și cîțiva utemiști. In vreme ce tehnicianul agronom mai verifica o dată reglarea semănătorilor, utemistul Nicolae Borbel s-a apropiat de un alt utemist, pe nume Chenan Șerpedin.

— Șerpedin, te chem la întrecere — a zis Borbel — primești?

— Primesc.

Au început lucrul. La primul înconjur făcut cu semănătoarea, treaba a mers mai greoi. Băieții s-au oprit de mai multe ori pentru a remedia micile deficiențe ivite la mașină. Pe urmă, totul a mers bine. Seara, cînd s-a făcut socoteala, s-a văzut că întrecerea e cîștigată de Nicolae Borbel, care și-a depășit și norma și angajamentul. Dar și tovarășul său își depășise norma. Impreună semănaseră 5,70 hectare. Pentru zilele următoare, Șerpedin era hotărît să nu se dea bătut. Dar cine știe? Intre 2,60 (cît realizase el în prima zi) și 3,10 hectare, (cît realizase Borbel) doar nu e prea mare diferență.

Corespondent
FLORIN NEAGOE

Țesături neșifonabile din fibre artificiale

Textiliștii de la „Țesătoriile reunite" din Capitală întîmpină ziua de 1 Mai cu noi succese.

Străduindu-se permanent să îmbunătățească calitatea produselor pentru a satisface exigența crescîndă a cumpărătorilor, muncitorii de aici au început să producă de curînd un nou sortiment: țesături neșifonabile din fibre artificiale.

Proprietatea acestei țesături de a fi neșifonabile se realizează prin tratarea cu rășini sintetice. Țesăturile neșifonabile, supuse la mototoliri repetate își recapătă cu ușurință forma inițială, păstrînd totodată și apretul la spălat. Din acest nou sortiment foarte solicitat, muncitorii întreprinderii „Țesăturile reunite" vor produce în cinstea zilei de 1 Mai, aproape 6000 m. în culori pastel, specific sezonului călduros. Ei vor da de asemenea mari cantități de țesături imprimate din bumbac și mătase în 4 desene noi pe 16 fonduri adecvate în cea mai mare măsură pentru confecționarea îmbrăcămintei de vară pentru femei, diferite țesături colorate cu modele alese din țesut. Peste planul de producție pe luna aprilie vor realiza 1000 m. diftină „Velveton" pentru jachete.

ASTA-I PĂREREA MEA!

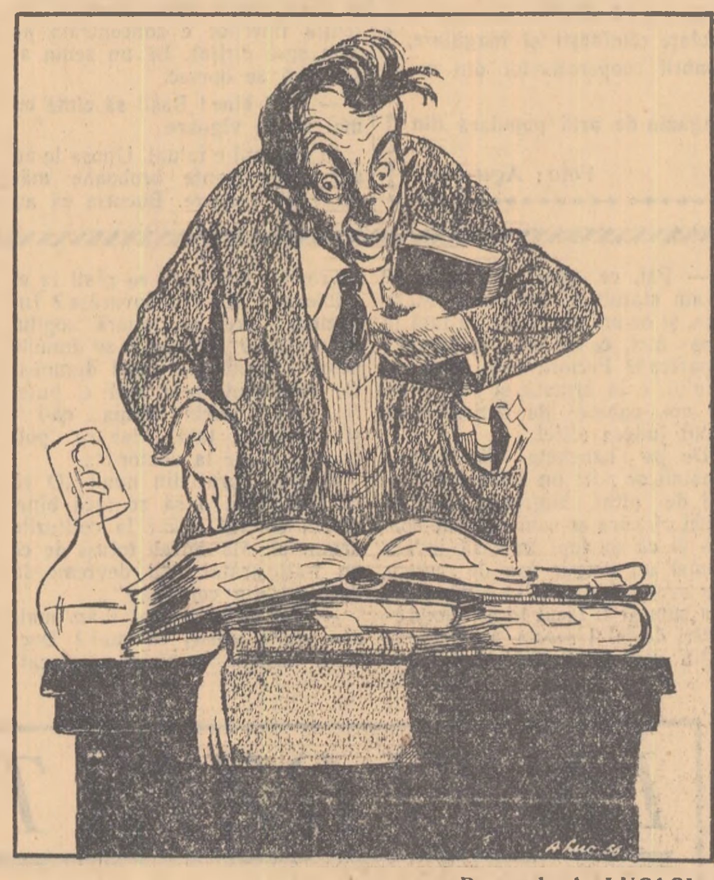

Desen de A. LUCACI

Pe numărul de azi

Pag. 2-a

- Departe... (cîntec).
- Colțul concursului.
- O familie de mecanizatori.
- Intîrziat la datorie.
- Cronica filmului: Prietenie și conștiință.

Pag. 3-a

- Consultație: Despre formele simple de cooperare în muncă, în agricultură.
- Sport: — Printre cicliștii a trei națiuni — „Luna construcțiilor și amenajărilor bazelor sportive".
- A fost ales comitetul U.T.M. pe comună.
- Un studiu cu urmări concrete.
- Ce repede trec anii...

Pag. 4-a

- Pulsul vremii și cei care caută să-l sesizeze.

AGENDA TURISTICĂ

La poalele munților zăpada s-a topit. In locul ei se aștern covoare verzi de iarbă proaspătă. Sus pe culmi, căciulile de omăt mai stăruie încă.

Peisajele atrag pe bucureșteni în mod deosebit. Zilnic la biroul de excursii și turism de pe Calea Victoriei se prezintă zeci de cereri la înscrieri pentru excursiile de sfîrșit de săptămînă. Ca în fiecare sîmbătă și duminică și în această săptămînă pleacă spre Predeal acceleratele 331 și 332.

In întîmpinarea zilei de 1 Mai, duminică se organizează o excursie la muzeul Doftana. In regiunea București au fost amenajate cabanele de la Brănești și Argeș care se vor deschide cu începere de duminică. Pentru Brănești autobusul nr. 37 circulă din șoseaua Pantelimon, iar pentru Argeș autobusul nr. 57 din parcul Rahova.

Pînă azi o serie de colective turistice printre care: I.T.B., Voința, Trustul de construcții nr. 3 și altele au depus listele cu cei înscriși la excursiile din munți. Pînă la această oră numărul participanților depășește cifra de 500. Ieri și-au anunțat plecarea din partea asociațiilor sportive și o serie de secții alpine.

STUDENȚII cercetători au cuvîntul

Pentru colectiviștii din Seinoiu

Eu vorbesc acum în numele colectivului cu care am lucrat la tema „Avantajele economice ale mecanizării lucrărilor agricole în cîmp la G.A.C.-Seinoiu", în cadrul cercului științific de economie agrară. Impreună cu Ilie Dumitru și Oprea Constantin studenți în anul III al Facultății de ingineri economiști și ajutați de asistentul Dedu Jenică am fost pe teren în gospodăria colectivă Seinoiu. Aici ne-am cules datele, muncă destul de grea deoarece gospodăria nu avea încă o evidență a rezultatelor economice din procesul de producție agricol. Tot împreună am studiat ce se poate face pe linia mecanizării în această gospodărie și am tras concluziile pe care le-am expus la conferința științifică.

Lucrarea noastră demonstrează avantajele mecanizării complecte a lucrărilor agricole și posibilitățile de mecanizare în condițiile tehnicii actuale, precum și căile prin care aceste posibilități pot deveni realitate. Lucrarea a fost premiată, dar mai important este faptul că vom comunica concluziile cercetărilor științifice gospodăriei colective și cu siguranță că aceste concluzii le vom folosi în ridicarea gradului de mecanizare a lucrărilor agricole.

ANA PUZDERCĂ
studentă în anul IV la Facultatea de ingineri economiști Institutul agronomic București

Apărăm sănătatea copiilor

Acum, după conferința cercurilor științifice din I.M.F.-București ne întrebăm: ce foloase ne-a adus nouă activitatea în cercul științific de chirurgie și ortopedie infantilă? Ce foloase? Am aprofundat un important capitol al patologiei abdominale la copii, ne-am obișnuit cu munca de creație și mai ales am obținut succes în educarea perseverenței și pasiunii în muncă, a dragostei pentru profesie. Spunem asta, pentru că studiul temei pe care ne-am ales-o „Considerațiuni asupra ocluziilor intestinale la copii", a cerut multă bătaie de cap.

Cum era firesc am început cu documentarea. După studiul și conspectarea materialului bibliografic am trecut la studiul celor 128 de cazuri cu diagnosticul de ocluzie intestinală, internate în ultimii 8 ani în Clinica de chirurgie și ortopedie infantilă din București. Analizînd foile de observație, condițiile operatorii, cazurile operate și rechemate la control, am tras concluzii asupra formelor anatomo-clinice de ocluzii, asupra atitudinii terapeutice, operatorii în special, domeniu în care s-au obținut în ultimul timp succese deosebite.

Lucrarea noastră a fost premiată. Aceasta nu-i decît un imbold pentru munca viitoare.

SILVIU POENARU
SIDONIA PIETREANU
ELENA MOSCU
studenți în anul V la Facultatea de pediatrie din București

O bucurie pentru oamenii cifrelor

In cadrul conferinței cercurilor științifice studențești de la Institutul politehnic din București am prezentat lucrarea mea „Proiectul unei noi mașini de calculat" care a fost premiată. N-aș exagera de loc afirmînd că ideea proiectării și construcției unei asemenea mașini m-a pasionat încă din anii copilăriei. Cunoștințele căpătate în institut mi-au dezvăluit însă posibilitățile teoretice de rezolvare a problemei. De la primele încercări am înțeles greutățile deosebite de care s-au lovit toți constructorii de mașini de calculat. Aceasta stimula în mine însă o cutezanță proprie unui cercetător tînăr, neînlănțuită de lunga experiență a unui practician sau cercetător maturizat.

Mașina mea de calculat este astfel proiectată încît pe lîngă cele patru operațiuni elementare ea poate să realizeze calcule cu cele mai uzuale funcții transcendente (funcții exponențiale, trigonometrice), venind în felul acesta în ajutorul inginerilor și tehnicienilor. Caracteristica deosebită a rapidității de calcul a noii mașini se explică prin aceea că eu am imaginat un sistem rezonant electric-mecanic, care implică celule de o construcție simplă și robustă. Astfel, în cursul unei secunde, mașina poate efectua 500 adunări sau 20 înmulțiri cu numere de cîte 8 cifre.

GEORGE MELTZ
student în anul IV—Electrotehnică, Institutul politehnic București

Lucrare sugerată de practică

Practica de vară efectuată la A.F.D.I.-Sulina mi-a sugerat ideea unui studiu și efectuării unei lucrări în cercul științific de hidrotehnică. Mi s-a părut că cel mai interesant ar fi să studiez „Transportul de aluviuni în curent turbulent cu agitație de valuri". Baza teoretică a acestei teme am adaptat-o condițiilor concrete ale vărsării brațului Sulina în mare, dînd o interpretare științifică asupra depunerilor, a evoluțiilor lor și consecințelor provocate de împotmolirea barei Sulina.

Ceea ce am spus aici nu este decît esența lucrării mele, lucrare care a fost premiată la Conferința cercurilor științifice. Spațiul nu-mi permite să vorbesc pe larg despre toate metodele folosite în cercetare, despre greutățile de care m-am izbit, despre sprijinul pe care l-am primit din partea colectivului de tehnicieni și muncitori al Serviciului hidrotehnic de la A.F.D. I.-Sulina și nici despre toate concluziile pe care le-am tras în urma cîtorva luni bune de cercetare. Ce vreau să adaug doar, este faptul că satisfacția pe care ți-o dă munca de creație științifică desfășurată încă de pe băncile facultății, depășește și oboseala și greutățile și eventualele insuccese.

CONSTANTIN BONDAR
student în anul IV Hitrotehnică, Institutul de Construcții-București

O FAMILIE de mecanizatori

Mai întîi a plecat de acasă Radu. S-a dus la stațiunea de mașini și tractoare din Chiraftei să se facă tractorist. Asta s-a petrecut cu vreo șase ani în urmă. Băiat sîrguincios și priceput, Radu a deprins repede meseria de tractorist și cînd, un an mai tîrziu, s-a „tras" mai aproape de casă — la S.M.T. Bujoru — Radu era un tractorist iscusit și destoinic, care nu-și făcea meseria de ocară. Era mereu printre mecanizatorii fruntași.

De-a lungul campaniilor agricole din anul 1952, Radu Dogaru a fost tractorist fruntaș pe stațiune.

Gheorghe Vintilă era mîndru, nevoie mare, de realizările lui Radu. Era doar feciorul-său — după nevastă. Și cînd Radu venea — cîte odată — pe acasă, nu-l mai slăbea din întrebări. Se interesa de toate. Și de munca lui, și de viață: de dormit, de mîncat, de toate, ca orice părinte. Apăi, dacă Radu scăpa cu greu de întrebările pline de grijă ale tatălui, era vai de el cînd încăpea pe mîna fraților. Miltiade și Menelau nu-l cruțau deloc. Pe ei nu-i interesa numai dacă fratele mînca sau dormea bine. Nu! Lor trebuia să le vorbească mai mult despre tractor: cum funcționează, cum se pornește, cîți cai are motorul, cum se îngrijește. Mă rog, îi cereau atîtea lucruri de parcă Radu s-ar fi aflat în fața unei comisii de examen. Dar Radu le răspundea la toate pe îndelete.

...Mai apoi au plecat de acasă și cei doi frați. In 1953, ei s-au înfățișat înaintea directorului stațiunii de mașini și tractoare din Bujoru, regiunea Galați și au cerut să se facă tractoriști. Nu peste mult timp au intrat într-o școală, iar după cîteva luni au ajuns și ei stăpîni pe meserie. In anul acela, în stațiune, lucrau ca tractoriști trei frați: Radu, Miltiade și Menelau. Ca frate mai mare și ca tractorist mai vechi, Radu a servit drept exemplu fraților săi: și în anul 1953 a fost tractorist fruntaș pe stațiune. Dar nici frații săi nu i-au dat prilej să roșească pentru faptele lor. S-au dovedit și ei mecanizatori pricepuți și oameni vrednici.

In sat la Roșcanii-Bujorului, lui Gheorghe Vintilă îi părea casa pustie acum. Ii lipsea sprijinul feciorilor, vînzoleala și glumele lor. Ii mai rămăsese feciorul cel mai mic, Ilie, dar... și acesta ducea dorul fraților săi. La rîndul lor, Radu, Miltiade și Menelau oftau și ei din cînd în cînd după cei de acasă. Le mai aducea tatăl vești de acasă, că venea deseori să-i vadă. Și, odată, Gheorghe Vintilă nu s-a mai întors nici el. Cu ajutorul feciorilor și la cererea lor, Gheorghe Vintilă a rămas alături de ei, ca pontator-alimentator; a intrat și el în marea familie a mecanizatorilor din Bujoru.

S-au mai tors multe zile din caierul vremii. In stațiune, la brigadă, Gheorghe Vintilă și feciorii își vedeau de treburi. Lucrau ogoarele colectivelor din Băneasa, Balintești, ale întovărășiților din Jorăști, Zărnești și alte comune. Arau, însămînțau... Iar despre calitatea lucrărilor executate, oricît ai fi căutat, nu le-ai fi găsit nici o vină. Așa înțelegeau ei să sprijine pe colectiviști și întovărășiți să culeagă recolte sporite la hectar.

In sat la Roșcani, Ilie Vintilă rămăsese singurul sprijin al casei. Vedea și acum de treburile gospodăriei cu aceeași rîvnă ca înainte. Dar... Tot mai mult îl purtau gîndurile către frații săi, îl stăpînea dorința să fie și el alături de ei, să conducă și el un tractor. Și odată, cînd taică-său a venit pe acasă, pe Ilie nu l-a mai răbdat inima să tacă: „Apoi tată — i-a spus el atunci — multă vreme n-oi mai sta nici eu acasă. Vin și eu la stațiune. Vreau să mă fac tot tractorist..." A încercat taică-său să-l convingă că el este singurul gospodar în familie, singurul sprijin al maică-si și încă altele, dar n-a reușit nimic.

...Ilie Vintilă a plecat și el de acasă. In vara anului trecut era ajutor de tractorist la S.M.T. Bujoru. Iar cînd, în toamnă, frate-său Radu, împreună cu alți tineri mecanizatori, au plecat în armată, Ilie i-a luat locul pe tractor. A devenit și el tractorist. Al patrulea tractorist din familia lui Gheorghe Vintilă!

Nu se poate încheia povestea acestei familii de mecanizatori fără a arăta că Radu a predat ștafeta lui Menelau — în anul trecut acesta a fost tractorist fruntaș pe stațiune — că, hărnicia și priceperea celor patru frați tractoriști se bucură de prețuirea atît a mecanizatorilor din stațiune cît și a colectiviștilor și întovărășiților pe ogoarele cărora au lucrat ei.

(După o corespondentă trimisă de A. PANTEA)

Magazin de artă populară

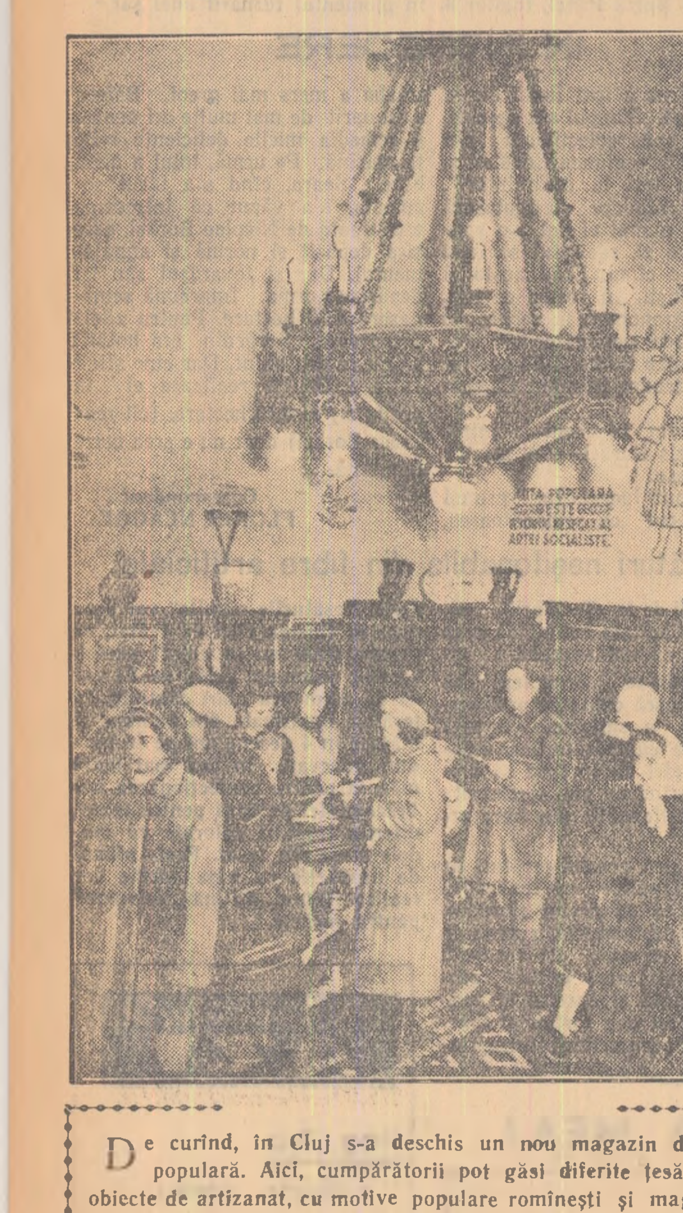

De curînd, în Cluj s-a deschis un nou magazin de artă populară. Aici, cumpărătorii pot găsi diferite țesături și obiecte de artizanat, cu motive populare romînești și maghiare, lucrate cu măiestrie de către membrii cooperativelor din regiunea Cluj.

In clișeu: aspecte din noul magazin de artă populară din Cluj.

Foto: Agerpres

Ansamblul artistic AL TINERETULUI

In orașul Moinești a început să fie cunoscut ansamblul artistic de tineret. Utemiștii și tinerii din ansamblul artistic își petrec o mare parte din timpul lor liber la repetiții, pregătind spectacole.

Comitetul raional U.T.M. a avut inițiativa organizării ansamblului, pentru ca tinerii din organizațiile de bază U.T.M. să se întîlnească, să-și petreacă timpul liber folositor și plăcut. Astfel se realizează și întărirea spiritului colectiv al tineretului. Cine sînt artiștii amatori? Tineri funcționari de la poștă și telefoane, sfatul popular, U.R.C.C., cooperative și alte instituții.

La început a fost greu, lipsind condițiile necesare. Tinerii au amenajat însă prin muncă voluntară sala, au reparat băncile și scaunele.

*

...Afară s-a întunecat de mult. Ecoul cîntecului răzbate în stradă și se pierde în zgomotul molcom al sondelor ce forează în apropiere. Coriștii învață un nou cîntec: „Morarul". Incetul cu încetul melodia a fost învățată și toate vocile încep deodată. Atenția tinerilor e concentrată acum spre dirijor. La un semn al său toți se opresc.

— Nu-i bine! Bașii să cînte cu mai multă vigoare.

Și cîntecul e reluat. Unora le-au apărut pe frunte broboane mărunte de sudoare. Bucuria că au învățat un cîntec nou îi face însă să uite de oboseală.

Dirijorul a dat iarăși tonul. In sală s-a făcut liniște. Cîntecul „Pe frumoasele cîmpii" începe lin ca un murmur al unui pîrîu de munte, iar atunci cînd melodia crește în intensitate, vocea solistei Elena Mănase domină sala.

Brigada artistică de agitație a ansamblului U.T.M. a fost mai operativă. Pînă acum ea a prezentat în fața publicului cîteva spectacole în Moinești și la Comănești. Aspecte ale muncii lucrătorilor din comerț — aceasta a fost tema pe care și-a axat ea programul. Textul redactat sub îngrijirea tov. Victor Crăciun, dirijorul ansamblului, biciuiește necruțător moravurile învechite care mai dăinuie la unii din vînzătorii de la magazinele de stat și cooperativele din localitate.

Scopul principal urmărit de echipa de dansuri a ansamblului este valorificarea folclorului local. Printre cei 20 de dansatori au fost antrenați și 4 tineri țărani muncitori, dansatori vestiți din satele Văsiești și Hangani, unde la hore se joacă multe dansuri străvechi păstrate din generație în generație. Aci, la repetiție, sub îngrijirea profesoarei Viorica Nichifor, aceste dansuri locale sînt învățate de membrii echipei de dansuri a ansamblului.

C. ANDREESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

CRONICA FILMULUI

Prietenie și conștiință*)

O scenă din film

In cîteva ore Ilia s-a schimbat într-atît încît a devenit aproape de nerecunoscut. Aceasta privește însă nu numai înfățișarea lui, și nu în primul rînd chipul său. E adevărat că ochii nu mai au căutătura aceea fricoasă și lacomă a omului care nu vede și nu vrea să vadă mai departe de ograda lui, care nu știe cum să mai oprească iureșul vieții la poarta acesteia, păstrîndu-și familia și avutul neatinse de furtuna care bîntuie de jur împrejur. Privirea lui a căpătat întîi o lumină tulbure iar apoi, deodată, o lucire dură, înțepătoare, hotărîtă. Cel mai mult s-a schimbat însă sufletul său, acolo, unde pînă nu de mult, nu pătrundea nici o boare înnoitoare. Dar cît de scump a plătit această primenire sufletească, Ilia! A trebuit ca bestiile de cetnici să-i omoare vecinul și prietenul său cel mai bun, Stoian, să dea foc casei și să deporteze familia acestuia, a trebuit ca Ilia să simtă arsura bănuielii unor săteni de a-l fi denunțat el pe Stoian, pentru ca să se schimbe.

Și într-o noapte, după ce s-a chinuit groaznic, ceea ce era bun, cinstit, iubitor de patrie, de adevăr și dreptate a biruit în inima lui Ilia. A aruncat o ultimă privire asupra copiilor și nevestei de parcă și-ar fi luat rămas bun de la ei pentru totdeauna prin simplul fapt că a înșfăcat de pe masă o cană cu băutură și o bucată de pîine. Apoi a intrat în curtea pustie, unde mai zburda voios înainte cu cîteva zile copilul vecinului său, a ridicat chepengul ascunzătorii pe care o dibuise și a coborît să-l salveze pe partizanul rănit, ascuns acolo de Stoian.

Stoian și Ilia sînt eroii principali ai filmului iugoslav „Cei doi" — o frîntură din epopeia eroică a rezistenței și luptei poporului împotriva cotropirii fasciste, un episod scurt dar plin de adîncime, cu o mare forță de generalizare asupra neasemuitei bogății sufletești a țăranului sîrb. Ceea ce încîntă pe spectator la vizionarea acestui film este fără îndoială exprimarea profundului dramatism al temei cu ajutorul celor mai simple mijloace, naturalețea desăvîrșită a desfășurării acțiunii, care redă cu densitate senzația vieții adevărate și în același timp emoționează cu forța unei măiestrii artistice plină de patos.

Nimic nu apare mai firesc și mai bine motivat decît evoluția sufletească — e drept oarecum diferită — suferită de cei doi eroi și înfruntarea dintre ei. Amîndoi sînt lipsiți la început de înțelegerea dreptății cauzei partizanilor, dar Stoian se trezește mai devreme din amorțeala indiferenței politice, a neluării de atitudine patriotică. Actorul Milivoie Jivanovici (l-am mai văzut și în rolul lui Niko din „Furtuna echinocțiului") a obținut „Marele premiu pentru interpretare" pentru felul cum a jucat în rolul lui Stoian, demonstrînd cum calitățile sufletești inițiale ale acestuia: bunătate, mărinimie, spiritul de dreptate l-au ajutat să priceapă mai devreme că trebuie să sprijine lupta împotriva dușmanului și să dea ajutor partizanului Voin.

Trăind zile și nopți sub apăsarea groazei de a nu fi descoperit, el se călește sufletește, ajungînd să nu scoată un cuvînt atunci cînd cetnicii năvălesc în curtea lui și-l torturează pentru a afla unde e ascuns partizanul. Plin de forță, dîndu-și seama că i-a sosit sfîrșitul, el hotărăște să moară luptînd, ridică securea împotriva haitei de ticăloși și cade răpus în încleștarea care s-a dezlănțuit.

Ni se pare că mai grea a fost totuși sarcina actorului Dragutin Todici, care a trebuit să arate cum a devenit Ilia, dintr-un fricos și un egoist ce tremura necontenit pentru averea lui, un om cu o conștiință patriotică înaltă. Această transformare nu se petrece fără dureri chinuitoare. Scenariul (Stole Iankovici) este astfel construit, încît confruntă mereu atitudinea față de viață a celor doi vecini, încrucișează drumurile lor în întîmplări pline de dramatism. Așa sînt, de pildă, scenele cînd Stoian îl urmărește în noapte pe Ilia cu securea în mînă, gata să-l omoare crezînd că acesta se duce să-l denunțe; astfel este ciocnirea dintre cei doi la moară, cînd Stoian îi răspunde lui Ilia care-l sfătuia să nu mai ascundă pe partizan fiindcă-l primejduiește și pe el: „Imi pare rău că te-am salvat de la înec", rupînd parcă dintr-o lovitură firul trainic al prieteniei care i-a legat ani de zile.

In felul acesta înțelege spectatorul adevărul zbuciumului lui Ilia și citește în privirea lui dîrză din ultimele secvențe ale filmului mesajul major al acestei opere: oamenii din popor nu sînt toți la fel, pe unii îi mai trag înapoi fel de fel de năravuri și balasturi, dar în clipa supremă, cînd cauza populară e în primejdie, fiecare om cinstit își înțelege datoria, se pune în slujba patriei. Meritul regiei (Jorj Skrigin) constă nu numai în îndrumarea fericită a jocului actorilor, ci în mare măsură în modul cum a știut să îmbine cinematografic planurile acțiunii. Astfel sînt conturate plastic drumurile celor doi, care merg împreună, apoi se despart, pentru a se întîlni în cele din urmă din nou, sugerînd ideea că, deși unul din prieteni a murit, ei s-au regăsit la sfîrșit pe făgașul luptei de eliberare a Iugoslaviei.

Filmul „Cei doi" oferă o imagine impresionantă a eroismului oamenilor muncii iugoslavi.

B. DUMITRESCU

**) „Cei doi" — o producție 1955 a studiourilor cinematografice din R.P.F. Iugoslavia.*

Conducătorul strungului uriaș

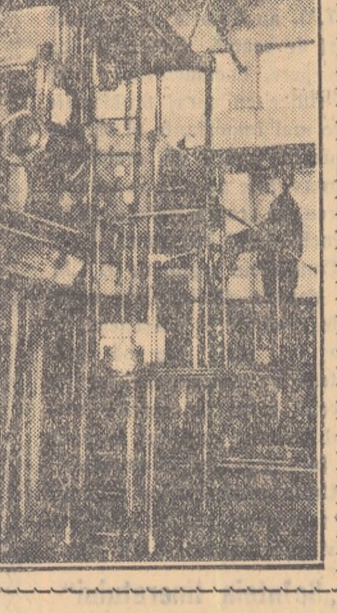

In fotografie: asemenea unui navigator pe puntea de comandă a vasului, strungarul Dumitru Stanciu conduce cu pricepere strungul orizontal înalt de 6 metri din sala secției mecanică nr. 1, a uzinelor „1 Mai"-Ploești.

Colțul concursului

Festivalul modei

Din inițiativa conducerii O.C.L. Produse industriale din Ploești sub îndrumarea organizației de partid — a avut loc nu de mult, în sala de spectacole a sfatului popular regional, un frumos festival de modă a primăverii. Cu această ocazie s-au prezentat participanților noile modele de confecții livrate de întreprinderile de stat și cooperatiste din: București, Satu Mare, Timișoara, Ploești etc.

La festival a fost prezentat și un program educativ pentru cei care prin modul în care își schimonosesc îmbrăcămintea constituie o rușine pentru tineretul nostru. Acest număr din program a stîrnit rîsul spectatorilor.

Programul a mai vizat și pe unii responsabili de magazine

Astfel s-a arătat cum se prezintă în mod plăcut și atrăgător mărfurile la magazinul O.C.L. nr. 5 și lipsa de gust, de preocupare pentru prezentarea mărfurilor la magazinul O.C.L. nr. 48.

In organizarea și desfășurarea acestui festival s-au evidențiat tovarășii Iosif I., Baret Bagdezariu, Moscu Natan din partea conducerii O.C.L., Turec Gh., Benone Diaconu, Pop Marcu, Mioara Badin, Ionescu Alex., Prodan Maria și alții.

Corespondent
MATU DUMITRU

Filarmonică la Cisnădie

Recent, în orașul Cisnădie s-a organizat o consfătuire cu toți instrumentiștii cunoscuți din oraș, în vederea înființării unei orchestre filarmonice.

In cadrul acestei consfătuiri a fost ales ca dirijor al orchestrei tovarășul Walter Hutter.

Pentru ca această orchestră să cuprindă mase largi de muncitori din toate întreprinderile din orașul Cisnădie, s-a lansat și o chemare, care a fost răspîndită în toate întreprinderile pentru a se recruta cît mai mulți instrumentiști amatori. In felul acesta s-au mai înscris încă cinci tovarăși.

In prezent această orchestră cuprinde 34 muncitori tineri și vîrstnici. Artiștii instrumentiști amatori au ținut repetiții regulate, reușind ca zilele trecute să dea primul lor concert.

Corespondent
INGEBORG FLEISCHER

DEPARTE...

Text și muzică de MARIUS MIHAIL

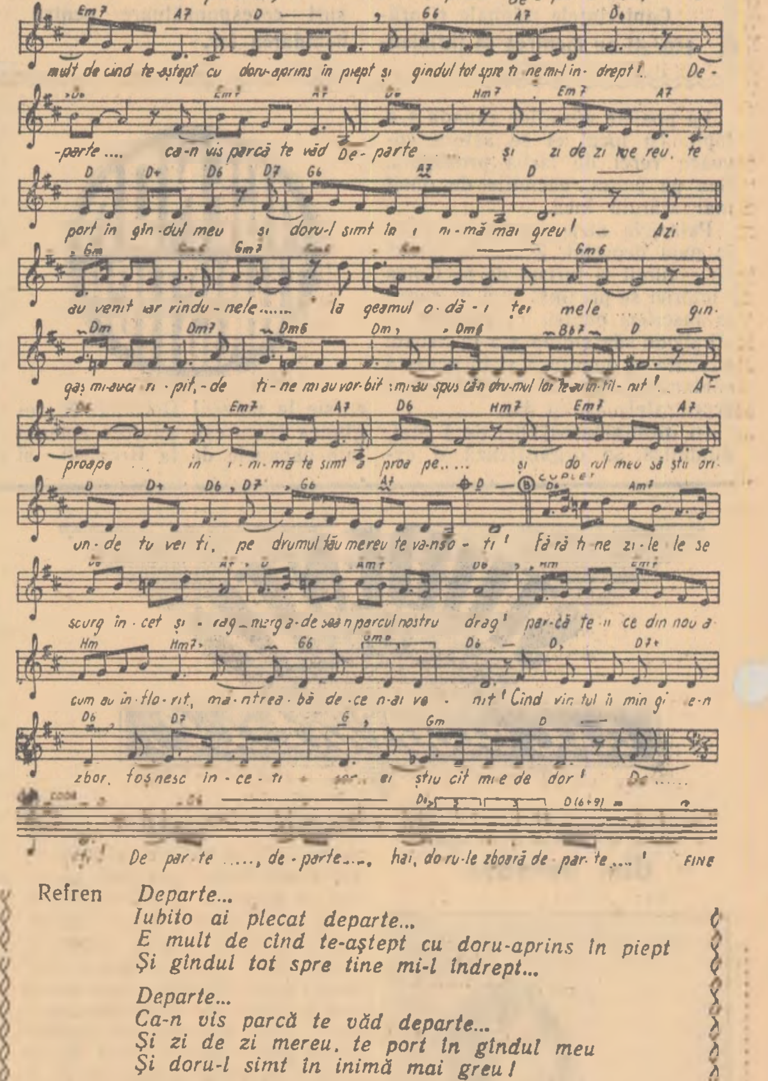
Moderato
REFREN
De-parte..., iu-bito ai plecat de-parte ......, e
mult de cînd te-aștept cu doru-aprins în piept și gîndul tot spre ti-ne mi-l în-drept! De-
-parte .... ca-n vis parcă te văd De-parte și zi de zi me-reu, te
port în gîn-dul meu și doru-l simt în i-ni-mă mai greu! — Azi
au venit iar rîndu-nele...... la geamul o-dă-i-ței mele ...... gin-
gaș mi-au ci-ri-pit, de ti-ne mi-au vor-bit: mi-au spus că-n dru-mul lor te-au în-tîl-nit! A-
-proape ... în i-ni-mă te simt a-proa pe.... și do-rul meu să știi ori-
un-de tu vei fi, pe drumul tău mereu te va-nso-ți! CUPLET Fă-ră ti-ne zi-le-le se
scurg în-cet și-rag_merg a-de-sea-n parcul nostru drag! par-că te-ii ce din nou a-
cum au în-flo-rit, mă-ntrea-bă de-ce n-ai ve-nit! Cînd vîn-tul îi min-gî-ie-n
zbor, foșnesc în-ce-ti-șor, ei știu cît mi-e de dor! De......
De par-te ....., de-parte...., hai, do-ru-le zboară de-par-te....! FINE

Refren

Departe...
Iubito ai plecat departe...
E mult de cînd te-aștept cu doru-aprins în piept
Și gîndul tot spre tine mi-l îndrept...

Departe...
Ca-n vis parcă te văd departe...
Și zi de zi mereu, te port în gîndul meu
Și doru-l simt în inimă mai greu!

Azi au venit iar rîndunele...
La geamul odăiței mele...
Gingaș mi-au ciripit,
De tine mi-au vorbit:
Mi-au spus că-n drumul lor te-au întîlnit.

Aproape...
In inimă te simt aproape,
Și dorul meu să știi,
Ori unde tu vei fi,
Pe drumul tău mereu te va-nsoți!

Cuplet

Fără tine zilele se scurg încet, șirag...
Merg adesea-n parcul nostru drag
Parcă teii ce din nou acum au înflorit
Mă-ntreabă dece n-ai venit!
Cînd vîntul îi mîngîie-n zbor,
Foșnesc încetișor...
Ei știu cît mi-e de dor!

REFREN . . . .
Departe..., departe..., hai dorule zboară departe!

ÎNTÎRZIAT LA DATORIE...

Povestire de Olimpia Chiriță

De cu seară se lăsase un ger tăios. Burnița care căzuse fără încetare se transforma în polei alunecos.

Mircea Văraru, abia venit dintr-o cursă, trase taxiul în fața peronului gării și-și aprinse o țigară. Nemulțumirea care-l hărțuia fără încetare îi umbrea fiecare clipă. Cu ochii la asfaltul strălucitor ca o oglindă, mormăi înciudat „Afurisită vreme!" Oftă posomorît și aruncă o privire spre ceas. Era trecut de zece. Găsi un prilej ca să-și abată gîndurile... La ora aceasta Gina doarme cu căpșorul ei ciufulit înfundat în pernă... poate zîmbește prin somn.. cît de lipicioasă, cît e de frumoasă Gina...

Un ciocănit puternic în ferestruica mașinii îl trezi din visare. Chipul lui care se însuflețise puțin în ultima clipă își reluă expresia ștearsă. O bătrînică îi făcea semn să-i deschidă grabnic. Purta în brațe o povară. Alături de ea, strîngînd din umeri, înfrigurată, sta o femeie tînără, cu ochi speriați și neliniștiți.

— Mai repede, maică, mai repede — îl zori bătrîna, intrînd cu greu în mașină. Mișcările îi erau îngreuiate de povara pe care o purta. Se așeză cu un oftat de ușurare lîngă șofer. Femeia cea tînără se ghemui pe un colțișor, pe bancheta din spate.

— Cine știe ce păcate mai plătim — murmură bătrînica în timp ce mașina se urni din loc. Dragul măicuței... ce păcate!

Se aplecă spre mogîldeața pe care și-o așezase acum în poală și potrivi cu nespusă gingășie basmaua albastră care-o acoperea.

— Incotro? — întrebă șoferul.

— Maică, călăuzește-ne... du-ne la un doctor, dar știi, la cel mai mare!... Uite, micuțul abia-și mai trage sufletelul...

— Un copil? — întrebă șoferul alarmat. Un copil? Dar cum v-ați încumetat să porniți pe o astfel de vreme cu un copil bolnav... cum?

Femeia cea tînără era prea înspăimîntată ca să mai poată spune ceva. In schimb, bătrînica îi răspunse, de data aceasta cu imputare în glas:

— Păi, ce mai puteam face? M-am sfătuit cu noru-mea, Maricica, și ce-am zis? Hai, tu fată la oraș. Aici, ce să mai așteptăm? Moartea!? Fecioru-meu, tatăl copilului, e la armată și vezi bine, că noi, capete de muieri n-am putut judeca altfel...

De pe bancheta din spatele mașinii se auzi un scîncet, un hohot de plîns sugrumat. Șoferul ghici că nora se cam teme de soacră și că de fapt în casă judecă numai un singur cap de muiere, dar acum nu-i veni să zîmbească, așa cum ar fi făcut în alte împrejurări de felul acesta. Se întoarse puțin spre bătrînă și mai întrebă: „Dar de ce... în satul d-voastră nu e dispensar, nu e doctor...?

— Ba cum nu! exclamă cu mîndrie bătrîna. Și încă ce dispensar! Numai că doctor n-avem. Al nostru a plecat... și-a făcut „stajul", spuse ea dînd o anumită greutate acestui cuvînt. Felcerița mi-a dat niște leacuri, dar copilul, rău și rău...

Mașina își încetini mersul, apoi se opri. Șoferul își desprinse mîinile de pe volan și descoperi fața copilului. La lumina slabă din mașină zări chipul unui băiețel de o paloare neobișnuită. Zăcea inconștient. Printre pleoapele întredeschise sclipeau pupilele sticloase, aproape fixe.

Șoferul scotoci printre boarfele în care era înfofolit și prinse încheietura mînuții copilului în palma lui mare. Pulsul abia se mai simțea. O sudoare rece îi apăru pe frunte. Iși reveni imediat, observînd privirile temătoare cu care-l urmăreau femeile. Pînă și femeia cea tînără se înălțase de la locul ei și-l cerceta îngrozită. Bătrînica se răsti la el mînioasă: „Ce faci tovarășe? Intîrziem... vrei să moară copilul în mașină?" Vocea i se înmuie peste o clipă: — „Nici dumneata, sărăcuțul, n-ai nici o putere... te-o fi durînd inima... că-i fi și dumneata tată, dar ce poți face!... du-ne la doctor!"...

Mașina porni din nou: „O să se facă bine, o să se facă bine, repetă șoferul, atent la cotiturile drumului. Mă întreb totuși de ce nu l-ați arătat mai devreme la doctorul din comună?"...

— Păi de unde să-l luăm maică... nu-ți spusei că nu-i? Doctorul nostru... n-auziși, a plecat! A plecat acum vreo zece zile. L-am dus la gară... și ce rău ne-a părut!... îmi venea să plîng... nu-i așa Maricico?

Fără să mai aștepte confirmarea, reluă: — „Și ce l-am judecat cînd a venit la noi în sat, acum mai bine de trei ani. Uite, ziceam, ce treabă are să facă domnișorul ăsta?

Pantaloni la dungă... mîini de fată... Am gîndit cu păcat. Să-l fi văzut cum biruia noroaiele, cum mîna calul! Tii... mai ceva ca cuscri-miu care-i grăjdar la colectivă... Nu-i așa Maricica?"

Tînăra femeie nu încuviință nici această remarcă a soacrei. Tăcea, pierdută în durerea ei de mamă.

...„Și cum a mai orînduit dispensarul! Pahar! El cu mîinile lui de domnișoară a bătut șipci la gard, a deschis și „matirnitate". Umbla prin sat pe la cele care așteptau să nască și vorbește-le și dăscălește-le... le grijea apoi: cafea cu lapte la pat, masă la prînz, la patru. Copiii, ce să-ți mai spun, stoarce-le lămîie în ochișori să-i limpezească, îmbăiați, pudrați...

Șoferul asculta povestirile bătrînei concentrat. Parcă prin fața lui defilau ca pe un ecran cinematografic, întîmplările petrecute în satul depărtat de unde veniseră pasagerii lui...

Bătrînica se frămîntă o vreme pe locul ei, încercînd să potrivească un culcuș mai odihnitor copilului. După o vreme spuse cu adîncă părere de rău: „Nevoia ne-a adus încoace! Doctorul nostru a plecat. Altul n-a mai venit. Spunea președintele nostru de la sfat că i-a sosit „ripartizarea", adică i-a sosit numai numele, că el, nu s-a arătat. Mai zicea președintele că a aflat că doctorul cel nou nu vine.. că nu-i place la țară. Da' eu nu-l crez, maică. Deși de felul lui, președintele nu minte de l-ai pica cu ceară. Da' eu nu-l crez, acum. Ce vorbă-i aceea — nu-mi place la țară! Eu știu așa: cînd semeni, trebuie să și culegi Or, el și-a strîns știința într-un sipet pe care nu-l deschide decît la oraș? Dacă l-aș întîlni într-o zi pe doctorul acela i-aș zice de la obraz; după cîtă avuție de știință s-a băgat în capul domniei tale, după cît bănet s-a cheltuit ca să te ție prin școli înalte, acum faci nazuri! Nu-mi place la țară — ce vorbă nesocotită!"

Femeia pufni, mînioasă. Clocotea de parcă ar fi avut în fața ei pe doctorul cu pricina. După o clipă spuse însă cu înduioșare: „Da eu nu crez. O fi avînd, ca tot omul, necazurile lui... i s-o fi prăpădit nevasta... i s-o fi îmbolnăvit și lui copilul... întîrzie și el"....

Șoferul nu mai puse nici o întrebare. Mînuia volanul cu încordare. Curînd încetini mersul mașinii și opri. Deschise portiera și ocolind botul mașinii, ieși în fața bătrînii. Cu un gest hotărît preluă din brațele ei ostenite povara cea scumpă. Degetele lui se strînseră cu gingășie peste trupul copilului. Impinse cu umărul portița descuiată și străbătu curtea slab luminată, cu un pas sigur.

In holul spitalului, îi ieși în cale o soră cu chipul blajin.

— Tovarășă — șopti șoferul — cheamă de grabă medicul de gardă, copilul e grav bolnav... are meningită...

Sora înălță capul și-l privi îndelung, cu un zîmbet îngăduitor ironic.

— Ei bravo! Cum te mai grăbești să pui diagnosticul... lasă asta în seama medicilor... ce va fi, vom vedea...

Cele două femei rămaseră neclintite, lîngă ușă. Urmăreau cu ochii în lacrimi, înspăimîntate, cum copilul e suit pe o targă în lift și cum pornește liftul, binișor, binișor. Cea mai tînără izbucni într-un plîns zguduitor și-și acoperi ochii ei albaștri cu palmele. Bătrînica amuțise de tot. O mîngîie încetișor pe cea tînără pe umeri, încercînd s-o liniștească.

...Mircea Văraru ședea pe un scaun, cu umerii prăbușiți. O greutate mare îi apăsa inima. Clipele acestea de așteptare se scurgeau înspăimîntător de greu. In minte i se învălătuceau puzderie de gînduri.. Da, cum s-ar spune am intrat în viață prin portița din dos... pe unde e mai comod, mai călduț... ca un laș... seara aceasta n-o s-o uit... niciodată... cu aceasta se încheie cariera mea de șofer... nu e vorba de carieră... important e să fii om..."

Iși trecu mîna peste frunte de parcă ar fi încercat să-și alunge gîndurile chinuitoare. Ca printr-o ceață groasă văzu ochii albaștri ai femeii în care se citea o nemărginită durere și-l cuprinse din nou sentimentul de dezgust de sine, de amarnică rușine.

Tresări. Sora coboară scările. O vede cum se apropie cu surîsul ei blajin de femeile care o cercetează, înghețate de spaimă. O aude: „O să se facă bine, copilul rămîne acum la noi, să treceți mîine pe aici... noapte bună!"

Sora s-a apropiat acum de el. Il măsoară cu o privire care-l scormonește pînă în adîncul sufletului. Ii șoptește: „S-ar putea să nu fi greșit, acum i se face puncția... și e foarte grav..."

Văraru păli. Se întoarse brusc și părăsi holul. Auzi ca prin vis cum îl strigă bătrînica. Dar ce-i păsa lui acum de tarif?... Iuți pasul. Se sui în mașină și viră scurt. Porni grăbit spre oraș. Nu-i mai păsa acum de alunecuș. Mergea la întîmplare — și gîndurile și durerea din inimă și străzile învăluite în ceață, toate i se păreau un coșmar.

Coti pe o alee pustie la ora aceea, cu castani desfrunziți pe margini. Farurile aruncară fîșii lungi de lumină... De unde cunosc eu strada asta? Cum am ajuns aici?... Da, în spatele uneia dintre ferestrele acestea întunecate dormea Gina. Din negura gîndurilor lui negre se desprinse din nou imaginea luminoasă a fetei pe care o iubea. Primul impuls fu să oprească mașina. Să alerge spre ea, s-o trezească, să-i spună tot ceea ce se petrece cu el, ce a înțeles, cum înțelege să trăiască... s-o roage să fie alături de el...

Șovăie... nu, nu, ea nu va putea să înțeleagă, o cunoaște bine... ea, ea n-a vrut să fie soția unui medic de țară... și ce dragoste se poate numi aceea care te orbește, care te împiedică, care te face să-ți fie rușine de tine?... Ba nu, vinovat e el... el își găsise în împotrivirea ei o scuză... un motiv pentru propria lui șovăială... și alesese o cale oarecare, numai să rămînă aici... Dar acum, de-ar trece mai repede noaptea aceasta... de s-ar face mai curînd ziuă... Se va sui în primul tren spre Moldova și va ajunge. ce-i drept cu întîrziere, la datorie... De s-ar face mai repede ziuă...

A fost ales comitetul U. T. M. pe comună

Sala căminului cultural din comuna Uivar, raionul Jimbolia, era neîncăpătoare. Zeci de utemişti, colectivişti, tineri ţărani muncitori, elevi şi învăţători veniţi din satele comunei, s-au întrunit pentru a alege pe cei mai buni dintre ei în comitetul U.T.M pe comună.

Delegatul comitetului raional U.T.M., tovarăşul Nicolae Cerna, le-a vorbit utemiştilor despre rolul şi sarcinile comitetului U.T.M. El a precizat că sarcinile cu privire la transformarea socialistă a agriculturii, a creşterii productivităţii muncii la hectar, pe care cel de al doilea Congres al partidului le-a pus în faţa oamenilor muncii de la sate — şi deci şi a tineretului — vor fi realizate cu şi mai mult succes acum cînd forţele organizaţiei U.T.M. din cele trei sate vor acţiona împreună.

După cuvîntul delegatului comitetului raional U.T.M. s-au înscris la discuţii mulţi utemişti. Utemistul Ion Oprea a arătat că numeroşi tineri au răspuns întotdeauna cu însufleţire la acţiunile organizaţiei de partid. Cînd comuniştii au pornit bătălia pentru oprirea apei care se revărsa puhoi asupra satului nostru — a arătat el — alături de ei au muncit neobosit mulţi utemişti şi tineri, reuşind astfel ca în scurt timp să construiască un dig pe o distanţă de 80 metri. Tot atunci, utemiştii şi tinerii au muncit la construirea unui podeţ precum şi în alte acţiuni de folos obştesc.

Şi aşa, rînd pe rînd, au luat cuvîntul în adunare mulţi utemişti. Ei au vorbit despre o serie de realizări ale organizaţiei de bază din care fac parte, cum şi despre sarcinile ce revin comitetului U.T.M. pe comună. Acum, cînd va exista un comitet pe întreaga comună — au spus ei — forţele noastre vor fi mai unite, iar aportul nostru la rezolvarea sarcinilor va fi cu mult sporit. In adunare au fost scoase cu curaj la iveală şi unele lipsuri care s-au manifestat în muncă.

— Mai sînt destui tineri — a spus utemistul Gheorghe Cluceru, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din gospodăria agricolă colectivă din comună — care mai şovăie încă să intre în gospodărie. E limpede pentru fiecare ce muncă de lămurire pot duce ei în rîndul celorlalţi ţărani muncitori pentru a-i atrage în gospodărie, cînd ei nu constituie un exemplu. Mai sînt de asemenea tineri — şi unii din ei utemişti — care manifestă lipsă de grijă faţă de munca organizaţiei de bază, care răspund cu greu la unele chemări ale organizaţiei. Sarcina noastră este — a spus el în continuare — să sprijinim mai mult de cît pînă acum acţiunile întreprinse pentru întărirea gospodăriei noastre, pentru lămurirea şi a altor ţărani muncitori să vină alături de noi. In această privinţă aşteptăm de la comitetul U.T.M. pe comună, pe care-l vom alege acum, un ajutor cît mai mare.

După discuţii s-a trecut la alegerea comitetului U.T.M. pe comună în care au intrat cei mai buni utemişti.

Corespondent
ION ARSUCA

UN STUDIU CU URMĂRI CONCRETE

Studierea şi însuşirea temeinică de către fiecare utemist şi tînăr a documentelor celui de-al II-lea Congres al partidului, constituie o preocupare de seamă a comitetului U.T.M. de la uzina metalurgică Boleslaw Bierut din Capitală. In cele două cercuri politice au fost cuprinşi peste 70 de utemişti şi tineri. Prin intermediul grupelor utemiste din două în două săptămîni cursanţii sînt mobilizaţi la clubul întreprinderii, unde se ţin lecţiile şi convorbirile asupra problemelor cuprinse în documentele Congresului.

Cei doi propagandişti, Alexandru Rollea şi Gheorghe Marinescu, se străduiesc ca împreună cu membrii cercurilor să stimuleze discuţii cît mai vii, ajutîndu-i pe cursanţi să nu se limiteze numai la enunţări de principii, ci să se refere şi la exemple din munca lor, sau a uzinei. Aşa de pildă, în convorbirea cu privire la dezvoltarea economiei naţionale în perioada celui de-al II-lea plan cincinal, s-a arătat, ca exemplu, importanţa pe care o va avea instalarea în anii următori a unui cuptor rotativ în secţia turnătorie, care va uşura mult munca şi va spori productivitatea muncii.

Vii discuţii au fost purtate şi în legătură cu secţia de stanţare — unde se produc bunuri de larg consum. Cîţiva tineri care muncesc în acest loc au vorbit despre sarcinile secţiei în cel de-al II-lea plan cincinal. Ei au arătat că de aici vor ieşi o serie de sortimente noi ca . închizători de geamantane, casete de metal etc. Alţii au discutat despre necesitatea folosirii mai chibzuite a spaţiului secţiei şi despre sarcinile ce revin utemiştilor în această privinţă.

In convorbirile organizate pînă acum s-au auzit mereu voci noi. Cursanţi „tăcuţi" aproape nu mai există. Utemistul Ion Ştefănoiu pînă mai ieri „tăcut" acum participă activ la discuţii.

Şi Pufu Aristică, Leontin Capanu şi Nicolae Guiu, muncitori la secţia ţevi şi bare care pentru prima dată studiază într-un cerc politic, dovedesc multă dragoste pentru învăţătură. Ei vin întotdeauna pregătiţi şi poartă unele discuţii interesante în cerc.

In urma studierii documentelor celui de-al II-lea Congres al partidului unii utemişti şi-au schimbat atitudinea faţă de muncă. Aşa de pildă, membrii brigăzii de tineret condusă de tovarăşul Alexandru Cîrtog, au reuşit să realizeze într-o lună economii în valoare de 5.800 lei la blocurile laminate, sporind în acelaşi timp şi productivitatea muncii.

In ultimul timp — şi aceasta a reieşit şi cu ocazia adunării de dare de seamă şi alegeri a noului comitet — utemiştii au devenit mai activi şi în munca de organizaţie. Majoritatea dintre ei iau acum cuvîntul în adunările generale, critică lipsurile, fac propuneri pentru îmbunătăţirea muncii. Utemiştii Sandu Avram, Alexandru Suditu, Popa Nicolae şi Ştefan Căldăraru dau dovadă de mai mult spirit de răspundere în îndeplinirea unor sarcini obşteşti. Ghiţă Maria, Pagu Victoria şi Nicolae Candida sînt membre active ale echipei artistice şi muncitoare de nădejde în producţie.

Studierea documentelor celui de al II-lea Congres al partidului trebuie să contribuie la îmbunătăţirea calitativă a muncii acestei organizaţii de bază, la creşterea puterii ei de mobilizare a tineretului pentru îndeplinirea sarcinilor puse de cel de-al II-lea plan cincinal.

GEORGETA VASILIU

Ce repede trec anii...

(Urmare din pag. 1-a)

neva; nu l-a văzut, a simţit mai mult că e privită îndelung şi că are un părtaş la nevoia în care se afla. Nu-ndrăznea să ridice privirea.

— Care-i baiul, tovarăşă? Ai rebutat piesa, cumva? Glasul baritonal nu suna a dojană, ci mai degrabă vădea o nemăsurată dorinţă de a ajuta, de a aduce o contribuţie cît de mică la înfrîngerea acelor greutăţi care i se păreau ei de neînvins.

— Păi, să vezi... Vrei să-mi arăţi şi mie cum se măsoară cu micrometrul?

— D-asta te frămînţi atîta?! Apoi cu micrometrul se cheamă că trebuie să ştie să lucreze orice rectificator. Fii atentă...

Şi Ion Robu, căci el era muncitorul rectificator ce venise la maşina tinerei Maria Pop, începu să-i explice pe-ndelete cum se măsurau pînă şi sutimile de milimetru...

De-atunci s-a interesat tot mai des de bucuriile şi necazurile proaspetei ucenice şi, ori de cîte ori se ivea cazul, venea cu o vorbă bună, cu un sfat. Au început apoi să meargă împreună la bibliotecă, să discute despre diferite probleme profesionale.

Aşa, descoperindu-şi preocupări comune, au început să-şi destăinuiască unul altuia din faptele şi întîmplările încrustate pe răbojul anilor lor tineri. Maria rămăsese orfană de tată la vîrsta de 8 ani. Mama, slăbuţă şi suferindă trebuia să întreţină 3 copii, dintre care Maria era cea mai mare. Infrîngînd greutăţile, ea a reuşit să absolve 4 clase primare. A venit apoi să înveţe meseria, să-şi ajute mama şi surorile. Şi Ionel tot orfan era. La Ploeşti a încercat să înveţe meserie pe la mai mulţi patroni. N-a uitat, nu poate uita niciodată bătăile şi umilinţele pe care le-a îndurat.

Dar viaţa lor nu se aseamănă numai în privinţa trecutului. Acum, cînd se simt mai puternici, cunosc amîndoi aceeaşi meserie şi — de ce n-ar spune-o fără falsă modestie — sînt apreciaţi pînă şi de tovarăşii lor mai vîrstnici şi mai pricepuţi. Au gînduri asemănătoare: sînt amîndoi utemişti, buni agitatori pe locul de producţie.

Cum se înfiripă laolaltă şuvoaiele limpezi ale pîraielor repezi de munte în albiile cuprinzătoare ale rîurilor, aşa s-a înfiripat prietenia dintre Maria Pop şi Ion Robu. Zi de zi descopereau noi preocupări comune, se întîlneau — ca din întîmplare — în jurul aceloraşi fapte, obiceiuri şi oameni care-i interesau deopotrivă. Asta nu făcea altceva decît să cimenteze sentimentele lor înalte, cărora le creşteau aripi şi-şi luau avînt.

Prietenia tinerilor rectificatori creştea şi — pe negîndite — s-a ivit un fapt nou: Robu trebuia să plece militar.

— M-aştepţi, Mărie, aşa-i?

— De ce să nu spun că mi-i greu? De sigur că te aştept.

— Dar tu?

Şi-au scris tot timpul. Ionel îi scria înflăcărat. Maria, ca să nu se lase mai prejos l-a anunţat că a fost confirmată fruntaşă în întrecere, că urmează cursurile liceului seral, hotărîtă să-şi completeze studiile.

★

Anii au trecut pe negîndite Robu şi-a reluat lucrul tot la sculăria generală. Pe Maria Pop a găsit-o la o maşină nouă, sovietică. Vechea prietenie, închegată încă de prin 1950, a crescut. Şi n-a constituit pentru nimeni o surpriză cînd, într-o bună zi din acest an, şi-au luat fiecare cîte un bilet de voie cu specificare identică: „în interes personal, la sfatul popular".

Tinerii şi-au durat cămin nou. Intreprinderea, asemenea unei mame bune, a avut grijă de ei: le-a repartizat un apartament în blocurile muncitoreşti. Cei doi soţi au făcut şi alţi paşi înainte: Ionel a înaintat cererea pentru a fi primit candidat de partid, iar Maria va fi curînd pusă în discuţia adunării generale a organizaţiei de bază, pentru a primi înaltul titlu de membru de partid.

Asemenea tuturor comuniştilor şi ei dau frîu liber visului, acelui vis care are temelie puternică. Ca mîine Ionel va deveni maistru rectificator, iar Maria, terminîndu-şi liceul seral, va studia la Politehnică. Maria vrea să ajungă un bun inginer. Şi cine ştie cîte alte visuri noi ale acestor tineri nu se vor înfiripa şi nu vor căpăta viaţă!

Corespondent
EMILIAN GEORGESCU

ACTUALITATEA pe scurt

Fruntaşii întrecerii pe profesii în agricultură

Recent, Ministerul Agriculturii, Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat, Comitetul Central al sindicatului muncitorilor agricoli şi C.C. al U.T.M. au analizat rezultatele întrecerii socialiste pe profesii în sectorul agricol de stat pentru acordarea titlului de cel mai bun muncitor pe profesie pe anul 1955. In sectorul mecanizării titlul de cel mai bun muncitor în profesie a fost dobîndit de 25 de tractorişti, 5 combineri şi 5 brigăzi de tractorişti. Printre aceştia sînt tractoriştii: Dumitru Bicu de la S.M.T.-Topraisar, regiunea Constanţa, Ion Bozga de la G.A.S.-Satu Mare, combinerul Ion Dicu de la S.M.T. Chirnogi, brigada condusă de Eusebiu Balcău de la S.M.T.-Remus Opreanu

In zootehnie titlul de cel mai bun muncitor în profesie a fost obţinut de 10 mulgători, 7 îngrijitori de porci, 4 îngrijitori de oi, 3 îngrijitori de păsări şi 4 apicultori.

In sectorul producţiei vegetale, titlul de cel mai bun muncitor în profesie a fost dobîndit de 2 brigadieri legumicoli, 4 brigadieri pomicoli, 8 brigadieri viticoli şi un brigadier în cultura orezului.

Muncitorii brigadieri şi maiştri care au primit titlul de cei mai buni muncitori pe profesie vor fi înscrişi în cărţile de onoare de la Ministerul Agriculturii şi Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat, acordindu-li-se şi diplome de onoare.

Sport Sport Sport

TINERI ŞI TINERE!
Participaţi cu toţii la întrecerile Spartachiadei de vară a tineretului!

Printre cicliştii a trei naţiuni

Martie. Hotelul Transilvania din Oradea.

Ora 7 şi 20. Ieşim în hol. Aci întîlnim cicliştii romîni care fac ca în fiecare zi, cîntarul. Medicul lotului, Ioan Dorgo, însemnă în carnetul său: Zanoni n-a recuperat decît 4 kg. din cele 5 pierdute în urma fracturii mîinii în Turul Egiptului. G. Moiceanu şi N. Maxim au crescut în greutate, iar St. Poreceanu, staţionar.

Urcăm la etajul II. Pe unul din culoare, cicliştii polonezi ascultă indicaţiile antrenorului Kapiak cu privire la programul din acea zi. Ceva mai departe, pe culoar întîlnim lotul R.P.R. Antrenorul Secui, prin translator, expune tema respectivă a antrenamentului, iar Norhadian, în urma observaţiilor făcute în ultimele zile, anunţă formaţia celor trei echipe (potrivit valorilor cît mai apropiate) pentru ieşirea pe şosea. Lotul german are astăzi în program zi de repauz, iar cel polonez va ieşi pe şosea în cursul după-amiezii, astfel că vom urmări ieşirea cicliştilor noştri.

PE ŞOSEA

Soarele s-a ridicat de o suliţă deasupra Oradiei, anunţînd o zi deosebit de frumoasă. Se rulează 5 km. (încălzire). Apoi se dă plecarea echipelor din 2 în 2 minute. Se vor parcurge 35 km. în rulaj mai susţinut decît pînă acum, pe o „călcătură" cît mai mică (în jurul a 5 m.).

După 10 km. echipa lui C. Şandru (Zanoni şi Poreceanu), plecată ultima, ajunge din urmă echipa lui Moiceanu (Şerban, Tudose şi Voicu) — plecată a doua — şi o depăşeşte.

Inapoierea se face în grup. Potrivit temei, din pluton pleacă pe rînd cîte un alergător, în sprint scurt Actualul campion de viteză C. Voicu se urcă în autobus. Unui sprinter care îşi face „rodajul" îi sînt suficienţi 35 km. pe şosea, la începutul lui martie, înainte de a începe pregătirea specială pentru pistă...

După masa de prînz, odihnă. Apoi, la ora 17, program de sală: alergări, marş.

O scurtă pauză şi lotul se împarte în două echipe, inclusiv antrenorii: începe un meci de baschet.

OPINII

Pe cele două pîrtii tăiate pe şosea de roţile vehiculelor, cicliştii înaintează prudent în 2 monomuri. Roţile derapează necontenit şi căzăturile se ţin lanţ. Băieţii se amuză.

Către punctul de întoarcere, şoseaua s-a limpezit. Se rulează acum pe două „poteci" de asfalt. Ritmul este mai accentuat. S-au format cîteva plutoane. Rulajul moderat, de la început, s-a transformat în apropiere de Oradea într-o veritabilă cursă de urmărire între cîteva plutoane. Cicliştilor li se cere o atenţie deosebită şi multă îndemînare în stăpînirea ghidonului, căci se fuge pe cele 2 „poteci" cu 35-36 km. pe oră.

„Minunată zi a fost astăzi, iar băieţii au avut o dispoziţie deosebită" — constată Werner Schiffner, conducătorul lotului german.

„Păcat că nu am putut executa în totul tema prevăzută" — intervine Kapiak.

„Am rulat în schimb 60 km. şi asta e principalul" — completează antrenorul german Weissbrod.

„Socot că antrenamentul a fost foarte util — opinează antrenorul Alois Secui, căci n-ar fi exclus ca în „Cursa Păcii" să întîlnim intemperii şi lapoviţă, aşa cum s-a mai întîmplat în etapele de munte".

O SURPRIZĂ

In seara asta — o surpriză. S-a aşezat masă comună pentru toţi cicliştii. Ghivece cu flori şi mici drapele cu culorile ţărilor respective. Ştiam că, potrivit programului fiecărui lot, germanii cinează la ora 6, polonezii la 7, iar romînii la 8. De data aceasta, masă comună la ora 7

Cu ce prilej? Ne lămurim îndată. In acordurile unui marş sportiv îşi fac apariţia C. Şandru (cu un tort în mînă) şi Stanislav Krolah (cu un buchet de flori). Se opresc în faţa ciclistului german Dieter Lüder, îi înmînează darul şi florile, urîndu-l de ziua naşterii (împlinea 21 de ani) sănătate şi cît mai multe succese în activitatea sa sportivă. Lüder, emoţionat, mulţumeşte pentru această prietenească manifestaţie; este aplaudat şi orchestra cîntă în cinstea sărbătoritului

Pentru prima oară, pe masă, în dreptul fiecărui sportiv apare o sticlă cu bere. Astăzi este voie!

Gruppe (R.D.G.) se interesează cu tîlc dacă nu se mai sărbătoreşte în curînd şi ziua de naştere a altor ciclişti...

La ora 8,30 cicliştii au plecat la culcare, iar conducătorii şi antrenorii — de data aceasta invitaţi la lotul german — au avut o nouă şi fructuoasă reuniune de lucru.

★

Şi, astfel, în voie bună şi prietenie se conlucrează temeinic în vederea aceluiaşi ţel: o cît mai bună pregătire în comun pentru a IX-a ediţie a „Cursei Păcii", care se apropie.

S. SPIREA

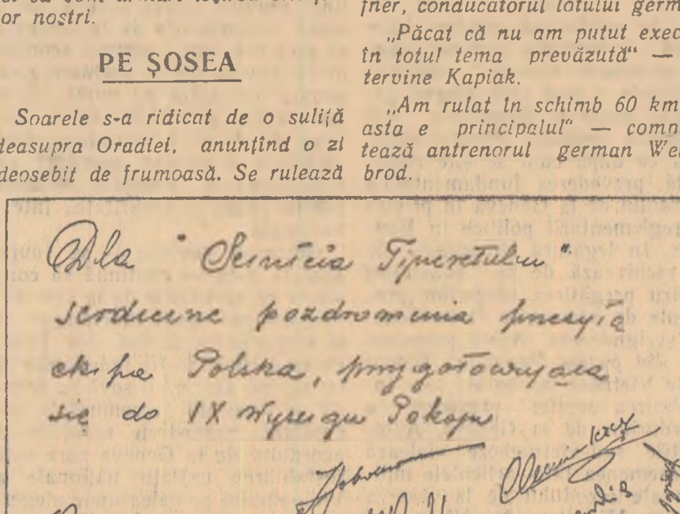
Dla „Scînteia Tineretului"
serdeczne pozdrowienia przesyła
ekipa Polska, przygotowująca
się do IX Wyścigu Pokoju
Oradea – III. 1956

Un salut trimis de cicliştii polonezi tinerilor din ţara noastră prin intermediul ziarului nostru

ÎNAINTEA STARTULUI

Zilele trecute s-a desfăşurat finala campionatului motociclist de regularitate (A.V.S.A.P.)

In fotografie: un grup de motociclişti discutînd despre traseu înainte de a pleca în întrecere.

CONVORBIRE

„Luna construcţiilor şi amenajărilor bazelor sportive"

Intre 1 aprilie şi 1 mai se desfăşoară în întreaga ţară „Luna construcţiilor şi amenajărilor bazelor sportive". In cadrul acestei mari acţiuni iniţiate de C.C. al U.T.M., C.C.S. şi C.C.F.S., colectivele sportive, cu sprijinul direct al organizaţiilor U.T.M., al comitetelor sindicale şi comitetelor C.F.S. vor construi şi amenaja cele mai felurite baze sportive.

In legătură cu această acţiune un corespondent al ziarului nostru a discutat cu tovarăşul Constantin Albu, *secretar al Comitetului regional U.T.M. Bacău. Iată răspunsurile primite.*

INTREBARE: Ce ne puteţi spune despre organizarea acestei mari acţiuni în regiunea Bacău?

RASPUNS: In scopul bunei organizări a acestei importante acţiuni noi am luat deja o serie de măsuri. Bine înţeles, în primul rînd au fost instruite temeinic activele comitetului regional, ale comitetelor raionale şi orăşeneşti U.T.M. Acestea din urmă, la rîndul lor au instruit comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. Apoi, acţiunile ce se vor întreprinde în această lună în fiecare întreprindere sau comună au fost — şi încă sînt — dezbătute în cadrul adunărilor U.T.M. şi ale colectivelor sportive. In cadrul acestor dezbateri s-au discutat propunerile tinerilor şi s-au hotărît toate acţiunile ce se vor întreprinde în această lună. De asemenea, au fost luate şi o serie de măsuri pentru popularizarea acestei acţiuni prin presa locală, gazetele de perete, staţiile de radioamplificare etc. In ultimul timp, atenţia noastră a fost îndreptată spre cunoaşterea şi identificarea precisă a tuturor satelor care n-au încă baze sportive sau le au încă neterminate.

INTREBARE: Ce acţiuni concrete se vor întreprinde în cadrul acestei luni?

RASPUNS: Pe baza planului comun al comitetului regional U.T.M., C.F.S., şi al consiliului sindical regional va începe construirea a 7 stadioane în Bacău, Piatra Neamţ, Adjud, Buhuşi, Roman, Tg. Neamţ şi Răcăciuni. De asemenea, în această lună se vor efectua lucrări de reamenajare a 10 stadioane, cum sînt cele din Comăneşti, Roznov şi altele, iar la sate vor fi amenajate circa 40 de noi terenuri cu toate instalaţiile necesare pentru desfăşurarea jocurilor de fotbal, volei, handbal, oină, gropi de sărituri, piste pentru curse cu obstacole G.M.A.

In această perioadă, la Bacău se construieşte un stadion cu tribune din prefabricate de beton, pentru circa 12.000 spectatori. Comitetul orăşenesc U.T.M. Bacău şi-a propus să antreneze zilnic 200 de tineri care să muncească voluntar pe şantierul stadionului. In acest scop, în organizaţiile de bază U.T.M. din întreprinderi şi şcoli vor fi create brigăzi permanente care vor merge, prin rotaţie pe şantier. Comitetul orăşenesc U.T.M. va decerna un steag al brigăzii fruntaşe în muncă voluntară la construirea stadionului. Pe acest şantier va fi instalată o staţie de radioficare care va populariza brigăzile şi pe tinerii fruntaşi. Totodată, artiştii teatrului de stat vor prezenta scurte spectacole pe şantier. In acelaşi fel vom organiza munca şi la construcţia stadioanelor din Piatra Neamţ şi Roman. In cadrul acestei luni noi ne-am propus ca în fiecare centru de raion să mobilizăm tineretul la construcţia unui poligon de tir. De asemenea, cu sprijinul comitetelor sindicale şi al conducerilor întreprinderilor ne-am mai propus ca pe lîngă întreprinderile mari din regiune să se construiască terenuri de fotbal, volei, popicării etc. In aceste zile, în majoritatea raioanelor a şi început munca pentru construirea şi amenajarea bazelor sportive. Marile şantiere ale viitoarelor stadioane din regiune au şi fost aprovizionate cu materiale: cherestea, ciment, pietriş şi altele.

O atenţie deosebită vom acorda în această perioadă amenajării de terenuri sportive pe lîngă fiecare şcoală şi în special la sate.

INTREBARE: Ne puteţi spune cîteva amănunte în legătură cu această problemă?

RASPUNS: Desigur. Noi ne-am propus ca în fiecare centru de comună să fie amenajate cîte un teren sportiv de fotbal, volei şi o pistă pentru curse cu obstacole G.M.A., iar în cadrul fiecărei gospodării să se construiască teren de volei, groapă de sărituri şi, după posibilităţi, piste pentru curse cu obstacole. In jurul acestor terenuri, ca şi a celor existente, organizaţiile U.T.M., cu sprijinul sfaturilor populare şi al ocolurilor silvice vor planta puieţi şi arbuşti pentru împrejmuirea lor cu gard viu şi pomi. In comunele care au în apropiere ape curgătoare se va da atenţie amenajării unor locuri pentru nataţie în albia rîurilor. Astfel, la Răcăciuni a început deja construirea unui mare stadion sătesc. El va fi construit cu forţele locale ale tineretului.

Ne vom îngriji totodată ca pe lîngă fiecare şcoală medie, profesională şi elementară ciclul II să se construiască cîte un teren de volei, groapă pentru sărituri şi acolo unde e posibil şi piste pentru curse cu obstacole G.M.A.

In confecţionarea de material sportiv: suporţi şi ştachete pentru sărituri în înălţime, plase de volei, greutăţi şi altele, se vor folosi resursele locale. Vom căuta să obişnuim pe tineri în general, ca materialele sportive să se confecţioneze pe cît posibil din propria lor iniţiativă.

După cum observaţi, avem planuri mari în această lună. Organizînd temeinic munca şi mobilizînd activ masele de tineri vom reuşi să obţinem rezultatele pe care scontăm. Vreau însă să mai spun că o dată cu sfîrşitul „Lunii construcţiilor şi amenajărilor bazelor sportive" munca noastră în acest domeniu nu va înceta, ci din contră, o vom considera abia începută.

CONSULTAŢIE

Despre formele simple de cooperare în muncă, în agricultură

In raportul de activitate al C.C. al P.M.R. şi în alte documente ale Congresului al doilea al partidului s-a subliniat însemnătatea mare pe care o au formele simple de asociere şi într-ajutorare în muncă ale ţăranilor muncitori în opera de transformare socialistă a agriculturii.

La timpul său, făurind genialul plan cooperatist, Lenin a arătat importanţa deosebită pe care o are „organizarea diferitelor forme de întovărăşiri ale micilor agricultori ca forme de trecere de la mica gospodărie agricolă producătoare de mărfuri la forma comunistă a agriculturii". Miezul planului cooperatist leninist este tocmai diversitatea formelor de cooperaţie de producţie menite să asigure trecerea ţăranilor muncitori, la marea gospodărie socialistă. Arătînd netemeinicia „trecerilor brusce", arătînd că trecerea ţăranului individual la gospodăria socialistă este un proces complex şi că ea e legată de convingerea ţăranului asupra avantajelor muncii în comun, Lenin scria: „In ţările cu mică gospodărie ţărănească trecerea la socialism nu e cu putinţă fără o serie întreagă de treceri treptate prealabile". Faptul că în ţara noastră, spre deosebire de U.R.S.S. transformarea socialistă a agriculturii are loc nu în condiţiile naţionalizării pămîntului ci în condiţiile existenţei proprietăţii private, sporeşte însemnătatea formelor simple de cooperare în muncă ale ţăranilor muncitori Aceasta, deoarece formele simple de cooperare sînt accesibile unor mase largi datorită faptului că spre deosebire de trecerea la marea gospodărie socialistă, trecerea la diversele forme simple de cooperare nu presupune o ruptură bruscă cu vechea formă de proprietate. Ţăranul muncitor rămînînd mai departe proprietar asupra pămîntului poate totodată să cunoască în practică într-o măsură însemnată avantajele muncii în comun. Creînd premizele economice şi organizatorice necesare pasului hotărîtor — trecerea la colectivă — aceste forme simple de cooperare creează totodată baza psihologică în favoarea marii gospodării socialiste

Călăuzindu-se după ideile fundamentale ale planului cooperatist leninist şi aplicîndu-le creator la condiţiile istorice concrete din ţara noastră, Partidul Muncitoresc Romîn stimulează şi sprijină dezvoltarea diferitelor forme simple de asociere şi într-ajutorare în muncă ale ţăranilor muncitori. In satele noastre s-au născut şi se dezvoltă numeroase asemenea forme de cooperare. Cea mai elementară dintre acestea este grupa de într-ajutorare reciprocă. Alcătuită în cele mai multe cazuri după criterii de înrudire sau vecinătate şi bazată pe libera înţelegere, ea uneşte un număr redus de ţărani muncitori pentru folosirea mai raţională a pămîntului (principalul mijloc de producţie în agricultură) prin utilizarea în comun a vitelor sau uneltelor ca şi prin ajutor reciproc la muncă, la diferite lucrări agricole. Forţa şi eficacitatea acestei forme elementare de cooperare izvorăşte atît din faptul că ea înlesneşte ţăranilor muncitori să execute în condiţiuni mai bune muncile agricole în gospodăria lor individuală cît şi din faptul că ea are la bază experienţa vieţii, deprinderile şi obiceiurile caracteristice satului: într-ajutorarea în muncă a vecinilor şi rudelor schimbul de servicii, împrumutul de utilaje şi animale etc. E foarte pilduitoare în această privinţă experienţa ţăranilor muncitori din Gorneni, raionul Mihăileşti, regiunea Bucureşti, care s-au împărţit cu toţii în 9 grupe de într-ajutorare, fiecare grupă avînd în frunte un ţăran care se interesează de prisosurile şi necesităţile de utilaj sau forţă de muncă ale fiecărui membru al grupei, urmăreşte mersul muncilor agricole în gospodăriile acestora. Ţăranii din cadrul grupelor se înţeleg dinainte în ce fel şi cu cine se vor într-ajutora pe întregul an agricol, ajutorul fiind răsplătit fie prin muncă contra muncă, fie prin împrumut de unelte, plată în natură sau în bani. Se asigură pe bază de înţelegere, de la caz la caz, o folosire raţională a uneltelor şi chiar a micului utilaj agricol, a utilajelor şi braţelor de muncă în scopul efectuării cît mai bune a muncilor agricole, al creşterii producţiei şi obţinerii unor venituri mai mari de către ţăranii care se într-ajutorează. Există o diversitate de genuri de grupe de într-ajutorare. Unele au un caracter mai îngust, de pildă, pentru cosit sau pentru secerat sau pentru transportul cerealelor la arie. In unele regiuni ale ţării, ca de exemplu în regiunea Constanţa, a început să ia extindere o mişcare de într-ajutorare a ţărancelor muncitoare pentru creşterea păsărilor de curte. Partidul ne învaţă că tradiţiile de într-ajutorare în muncă existente în satele noastre trebuiesc încurajate, că experienţa grupelor de într-ajutorare trebuie studiată şi răspîndită în interesul sporirii producţiei agricole şi al deprinderii ţărănimii muncitoare cu principiile cooperării în producţie. Grupele de într-ajutorare în muncă dau ţăranilor o primă experienţă a avantajelor colaborării şi cooperării, ceea ce produce o spărtură în mentalitatea de proprietari individuali şi-i îndeamnă să închege noi forme de cooperare superioare, care-i apropie de gospodăria colectivă. Nu întîmplător, în regiunea Constanţa, unde mişcarea de într-ajutorare a ţărancelor muncitoare pentru creşterea păsărilor de curte a luat o mare extindere, au apărut într-un şir de comune asociaţii de producţie pentru creşterea şi predarea către organizaţiile contractante a unui număr de păsări.

Asociaţiile de producţie agricolă din satele noastre, sau cum li se mai spune asociaţiile simple, constituie o formă mai înaltă de cooperare în muncă a ţăranilor muncitori. Ele se creează mai ales pentru cultivarea sfeclei de zahăr, a bumbacului, tutunului, legumelor, plantelor medicinale, pentru creşterea animalelor etc. In asociaţie, un număr de ţărani muncitori îşi unesc de bună voie, total sau parţial, pe o perioadă mai scurtă sau mai lungă, pămîntul sau alte mijloace de producţie (unelte, animale etc.) în vederea muncii în comun, folosirii în comun a maşinilor agricole ale statului sau contractării în comun. In asociaţie, ţăranii muncitori se pot ajuta unii pe alţii prin înţelegeri stabilite direct între ei. Cei care au pămînturi alăturate le pot uni pe bază de înţelegere reciprocă, ceea ce le permite înlăturarea haturilor şi folosirea mai deplină a maşinilor agricole ale statului. Cooperarea în cadrul asociaţiei dă posibilitatea ţăranilor muncitori cu gospodărie individuală să folosească mijloacele mecanizate şi agrotehnica înaintată pentru lucrarea pămîntului pe mari suprafeţe, convingîndu-i de superioritatea avantajelor muncii în comun. Pentru ca munca în asociaţie să se desfăşoare în bune condiţii membrii ei aleg în adunare generală un comitet care cuprinde şi un secretar-casier. Adunarea generală — care este forul superior de conducere — aprobă atît planul de muncă, cît şi contractele făcute de asociaţie cu organizaţiile de stat şi cooperatiste, iar comitetul se îngrijeşte de înfăptuirea acestora. In asociaţie, atît pămîntul cît şi mijloacele de producţie (unelte, animale) cu care intră ţăranii muncitori la formarea asociaţiei rămîn proprietatea personală a ţăranilor. Se fac unele lucrări în comun, se desfiinţează haturile, se iau măsuri agrotehnice în comun, fiecare păstrîndu-şi însă dreptul de proprietate asupra bucăţii de pămînt, mijloacelor de producţie, precum şi producţiei obţinută pe lotul său.

Asociaţia oferă ţăranilor muncitori mari avantaje. In afară de posibilităţile de creştere a producţiei agricole, asociaţia înlesneşte ţăranilor muncitori încheierea de contracte cu organizaţiile de stat şi cooperatiste pentru anumite culturi şi pentru livrarea producţiei dobîndite, asigurînd totodată obţinerea de către membrii asociaţiei a drepturilor şi avantajelor contractuale (credite ieftine pentru procurarea de maşini agricole, seminţe selecţionate, îngrăşăminte chimice, plata produselor contractate etc.). Statul îi scuteşte pe ţăranii muncitori asociaţi de cote obligatorii la suprafeţele contractate şi îi stimulează şi prin plată mai bună pentru produse. Astfel, asociaţiile care cultivă sfeclă de zahăr primesc în plus, în mod gratuit, cîte 20 kg. zahăr pentru fiecare 10 tone sfeclă de zahăr, adică în total primesc 70 kg. zahăr pentru fiecare 10 tone de sfeclă de zahăr faţă de 50 kg. cît primesc cultivatorii care contractează individual; de asemenea, dacă asociaţiile au contractat cel puţin 10 hectare de sfeclă primesc cîte 3000 lei pentru 10 tone în loc de 2500 lei cît este stabilit preţul de contractare.

Experienţa asociaţiilor existente pînă acum a arătat limpede că ţăranii muncitori care au înţeles să treacă la asemenea forme simple de cooperare în muncă au obţinut recolte superioare şi venituri mai mari decît cele dobîndite de ţăranii muncitori individuali, chiar atunci cînd aceştia din urmă au aplicat regulile agrotehnice. De pildă, ţăranii muncitori grupaţi în asociaţia legumicolă nr. 2 din Zorleni au obţinut anul trecut recolte aproape duble faţă de cele ale ţăranilor muncitori neasociaţi. Asociaţiile în care se munceşte bine, gospodăreşte, dau rezultate însemnate în direcţia ridicării nivelului de trai al ţăranilor asociaţi şi au o mare putere de atracţie în rîndurile ţărănimii muncitoare. Exemplul asociaţiilor care au dobîndit rezultate bune a îndemnat noi şi noi ţărani muncitori de prin partea locului să creeze asociaţii. In unele locuri ţăranii muncitori au format asociaţii pe perioade mai îndelungate, pe mai mulţi ani sau chiar „asociaţii permanente", înţelegînd că în felul acesta vor putea să capete o mai bună experienţă în organizarea muncii, în aplicarea metodelor agrotehnice, vor putea face şi folosi lucrări de irigaţie, îşi vor putea cumpăra în comun unelte şi maşini agricole. Unele asociaţii şi-au format fonduri de bază cumpărînd în comun diferite maşini necesare. Asemenea investiţii, fond comun al

(Continuare în pag. 4-a)

DE PESTE HOTARE

O delegație a partidului socialist francez va pleca la Moscova

PARIS 5 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță agenția France Presse, o delegație a partidului socialist francez va pleca la Moscova la 28 aprilie și va rămîne în U.R.S.S. pînă la 14 mai.

Delegația va fi condusă de Pierre Commin, secretar general ad-interim al partidului socialist.

◆

LUCRĂRILE CONSILIULUI DE SECURITATE

NEW YORK 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 aprilie au avut loc două ședințe ale Consiliului de Securitate la care s-a discutat problema îndeplinirii acordurilor generale de armistițiu dintre țările arabe și Israel și aplicarea rezoluțiilor adoptate în ultima vreme de Consiliul de Securitate în problema palestiniană.

Reprezentanții Egiptului și Siriei au subliniat cu satisfacție eforturile delegației Uniunii Sovietice îndreptate spre îmbunătățirea proiectului de rezoluție al S.U.A. prin introducerea unor amendamente.

După aceasta Consiliul de Securitate a trecut la votarea proiectului de rezoluție al S.U.A. și a amendamentelor aduse la aceasta de Uniunea Sovietică. Amendamentele sovietice au fost respinse.

Proiectul de rezoluție al S.U.A. a fost adoptat.

Sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii

De la trimisul special Agerpres

STOCKHOLM: In dimineața zilei de 5 aprilie s-a deschis la Stockholm sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii.

Lucrările sesiunii se desfășoară în marea sală rotundă a Palatului de iarnă. Participă delegații și diferite personalități din peste 30 de țări, printre care R. F. Germană, R.D. Germană, Argentina, Austria, Australia, Belgia, Brazilia, Canada, Chili, R. P. Chineză, Coasta de Fildeș, Columbia, Cuba, Spania, Franța, Anglia, Grecia, Norvegia, India, Iran, Israel, Italia, Japonia, Mexic, R. P. Polonă, R.P.R., Sudan, Turcia, U.R.S.S., Uruguay etc.

In rîndurile participanților domnește o vie insuflețire. Propunerile Uniunii Sovietice făcute în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare sînt apreciate ca o contribuție excepțional de importantă la realizarea unui acord.

Ședința de deschidere a fost prezidată de dr. S. Kitchlew (India), vice președinte al Consiliului Mondial al Păcii.

Dna. Andrea Andreen, militantă de seamă pe tărîm social din Suedia, laureată a Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea Păcii între Popoare" a adresat participanților la sesiune un cuvînt de salut.

Considerăm sosirea dvs. în capitala noastră nordică — a spus d-na Andrea Andreen — ca un simbol al victoriei zilelor luminoase asupra îndelungului întuneric al iernii.

După cum este bine știut, țara noastră a fost ferită de războaie timp de aproape 150 de ani. Pentru poporul nostru iubitor de pace spiritul tratativelor a devenit o tradiție care s-a înrădăcinat profund. Recent, de pildă, am sărbătorit 50 de ani de la denunțarea Uniunii cu Norvegia. Încă pe atunci, ca și acum, poporul nostru a năzuit spre stabilirea unor bune relații cu popoarele țărilor străine și mai ales cu vecinii noștri.

In acest sens ea a vorbit apoi despre uriașa satisfacție cu care poporul suedez a salutat rezultatele tratativelor care au avut loc recent la Moscova între reprezentanții guvernelor suedez și sovietic.

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii — a spus în încheiere Andrea Andreen — s-a caracterizat întotdeauna printr-o atmosferă prietenească. In această atmosferă vă salutăm înaintea începerii discuțiilor și vă urăm mult succes în viitoarea dumneavoastră activitate pentru pace și înțelegere între popoare.

A luat cuvîntul apoi dr. S. Kitchlew care a propus participanților la sesiune să cinstească printr-un moment de reculegere memoria lui Irene Joliot-Curie militantă de seamă pe tărîm obștesc care a încetat recent din viață.

Președintele a dat cuvîntul lui J. Endicott (Canada), care a rostit prima cuvîntare în problema dezarmării și interzicerii armei atomice.

★

Ședința de după-amiază, a fost prezidată de Andrea Andreen. In cursul ședinței au luat cuvîntul: Sidney Hilton — Anglia — președintele Asociației savanților britanici pentru pace; Thea Arnold — R.F. Germană, vicepreședintă a Uniunii germanilor care luptă pentru unitate, pace și libertate, fost deputat; Aleksandr Korneiciuk, scriitor, U.R.S.S.; Ioshitaro Hirano — Japonia; Cen Șu Tun — China; pastorul Gruber, R. D. Germană; Nikos Kitsikis — Grecia, deputat; M. J. Fremlin — Anglia; Achille Coroana, senator — Italia.

Lucrările sesiunii continuă.

In 24 de ore

MOSCOVA: Cu prilejul proclamării, la 20 martie 1956, a independenței Tunisiei, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au trimis telegrame de felicitări lui Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri al Franței și respectiv lui Mohammed Ali Pașa beiul Tunisiei.

SOFIA: In urma invitației Adunării Populare a R.P. Bulgaria, la 5 aprilie a sosit la Sofia o delegație a Scupșcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia în frunte cu Moșa Pijade, președintele Scupșcinei Populare Federative.

Uniunea Sovietică sprijină convocarea unei noi conferințe pentru Vietnam

Nota sovietică adresată Ministerului Afacerilor Externe al Angliei

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: După cum se știe, la 18 februarie 1956, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat ambasadei Marii Britanii la Moscova o notă prin care guvernul sovietic a comunicat că împărtășește părerea guvernelor Republicii Populare Chineze și Republicii Democrate Vietnam că este recomandabil să se convoace o nouă conferință pentru examinarea problemei măsurilor privind aplicarea acordurilor de la Geneva în Vietnam. Conținutul acestei note a fost dat publicității în presa sovietică din 6 martie 1956.

In legătură cu faptul că guvernele Marii Britanii și Indiei au fost de părere ca înainte de a se întreprinde acțiuni definitive pentru convocarea acestei conferințe să aibă loc o întrevedere a celor doi președinți ai conferinței de la Geneva pentru Indochina — miniștrii Afacerilor Externe al U.R.S.S. și al Marii Britanii — Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat la 30 martie 1956 ambasadei Marii Britanii la Moscova o notă în care se subliniază printre altele că: Autoritățile sud-vietnameze sabotează sarcina unificării naționale a țării prin alegeri generale libere și democrate sub controlul comisiei internaționale, ceea ce după cum se știe reprezintă prevederea fundamentală a acordului de la Geneva în privința reglementării politice în Vietnam. In legătură cu aceasta ele se eschivează de la consultări pentru pregătirea alegerilor prevăzute de acordurile de la Geneva și ignorează toate propunerile din partea Republicii Democrate Vietnam îndreptate spre îndeplinirea acestei prevederi a acordurilor de la Geneva. Autoritățile sud-vietnameze violează de asemenea fățiș articolele militare ale acordului de la Geneva pentru Vietnam. In Vietnamul de sud sînt violate de asemenea prevederile acordurilor de la Geneva care se referă la drepturile și libertățile democratice. Autoritățile sud-vietnameze încearcă să afirme că ele nu ar fi obligate să respecte acordurile de la Geneva, deoarece ele nu le-au semnat și nu se consideră succesorii Franței în ceea ce privește obligațiile asumate de ea prin aceste acorduri.

In notă se spune de asemenea că lipsa de temei a afirmațiilor autorităților sud-vietnameze reiese în mod convingător atît din scrisoarea adresată de guvernul Indiei la 21 februarie 1956 celor doi președinți ai Conferinței de la Geneva cît și din prevederile articolului 27 al acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare în Vietnam, articol care stabilește că atît guvernul francez care a semnat acest acord cît și autoritățile care ar putea deveni succesoare ale funcțiilor sale în Vietnam, sînt obligate să asigure îndeplinirea prevederilor și hotărîrilor cuprinse în acordurile de la Geneva. La aceasta se poate adăuga că numai în urma conferinței de la Geneva și a acordurilor de la Geneva care au proclamat independența Vietnamului, precum și în urma îndeplinirii de către Republica Democrată Vietnam și Franța a prevederilor corespunzătoare ale acestor acorduri, autoritățile sud-vietnameze au căpătat posibilitatea de a funcționa în zona provizorie de regrupare a trupelor Uniunii Franceze.

In notă se spune în continuare că actuala situație primejdioasă din Vietnamul de sud nu s-ar fi creat, bineînțeles, fără amestecul unei anumite puteri, care a participat la conferința de la Geneva, și care deși nu a semnat acordul de la Geneva pentru Vietnam, și-a asumat obligația nu numai de a nu încălca acordurile de la Geneva dar și de a considera orice încălcare a acestor acorduri ca constituind o primejdie serioasă pentru pacea și securitatea internațională.

Guvernul sovietic — se spune apoi în notă — continuă să considere că acordurile de la Geneva, care au pus capăt îndelungatului și sîngerosului război din Indochina, trebuie să fie îndeplinite în întregime. Guvernul sovietic acordă o deosebită însemnătate îndeplinirii prevederii esențiale a acordului de la Geneva care este restabilirea unității naționale a Vietnamului pe calea unor alegeri generale, libere și democrate sub controlul Comisiei internaționale din Vietnam. După părerea guvernului sovietic toate statele participante la conferința de la Geneva trebuie să considere de datoria lor să contribuie prin toate mijloacele la reglementarea problemei Indochinei, conform aspirațiilor popoarelor și în interesul păcii.

Pornind de la necesitatea de a se lua măsuri urgente pentru preîntîmpinarea unei eventuale torpilări a acordurilor de la Geneva pentru Vietnam, ceea ce ar avea consecințe grave pentru pacea în această regiune, **guvernul sovietic sprijină propunerea guvernelor Republicii Populare Chineze, Republicii Democrate Vietnam și Republicii Populare Polone de a se convoca o nouă conferință pentru Vietnam,** la care să participe țările care au luat parte la conferința de la Geneva pentru Indochina și țările-membre ale comisiilor internaționale din Indochina. Convocarea unei asemenea conferințe ar fi, după părerea guvernului sovietic, mijlocul cel mai recomandabil și eficient pentru reglementarea situației din Vietnam.

Dar, ținînd seama de punctul de vedere al guvernului Marii Britanii, precum și de propunerea guvernului Indiei, făcută în nota sa din 21 februarie, **guvernul sovietic nu obiectează împotriva discutării preliminare de către președinții conferinței de la Geneva pentru Indochina a problemei măsurilor posibile, în vederea asigurării îndeplinirii acordurilor de la Geneva în Vietnam, printre care și problema convocării unei noi conferințe, considerînd că aceasta va ajuta să se realizeze mai repede un acord privitor la convocarea conferinței mai sus menționate. Guvernul sovietic consideră că o asemenea întîlnire ar putea avea loc la Londra chiar în zilele următoare, deoarece orice amînare a discutării acestei probleme îngreunează îndeplinirea acordurilor de la Geneva.** Guvernul sovietic ține seama și de dorința guvernului Indiei ca, avîndu-se în vedere înrăutățirea continuă a situației din Vietnam, în legătură cu intențiile guvernului Franței de a-și schimba poziția față de acordurile de la Geneva, întîlnirea celor doi președinți în vederea soluționării impasului creat, să aibă loc cît mai curînd posibil. Luînd în considerare propunerea guvernului Marii Britanii, făcută de ambasadorul Sir W. Hayter în cadrul convorbirii avute la 9 martie cu V. M. Molotov, guvernul sovietic îl împuternicește pe A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. să participe la discutarea problemelor sus menționate în numele ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., ca unul din președinții conferinței de la Geneva pentru Indochina.

Ministerul ar fi recunoscător ambasadei dacă i-ar comunica părerea guvernului Marii Britanii în această problemă.

Răspunsul din partea guvernului Marii Britanii n-a fost încă primit.

PULSUL VREMII și cei care caută să-l sezizeze

Ziarul conservator londonez „Daily Mirror" vorbea despre „alterarea" politicii americane scriind: **„Spre deosebire de celelalte obiecte puse la congelat, politica nu este ferită de alterare prin această operație". Aceasta era în urmă cu cîteva zile. De atunci gradul de alterare a crescut, în ciuda cunoscutelor calități ale frigiderelor americane. Căci „industria frigului" din S.U.A. producătoare — en-gros și en-detail — de „război rece" nu se dovedește îndeajuns de rezistentă față de valul de aer cald ce pornește din diferite țări.**

Și ne vom opri azi numai la o sursă: Paris sau mai precis la recentele declarații făcute de primul ministru al Franței, Guy Mollet, revistei americane „U.S. News and World Report" (textul interviului a fost publicat în ziarele de joi).

Desigur pentru unii el a constituit o surpriză, iar pentru alții o continuare logică, pe alt plan, a ultimelor acțiuni de politică externă ale echipei Mollet-Pineau.

De aceea e bine să fixăm de la început cadrul pentru a înlătura confuziile, fie spre minimalizare, fie spre exagerare.

In anii de după război, puține au fost faptele care să stîrnească un asemenea ecou ca Congresul al XX-lea al P.C.U.S. Exemplele sînt la îndemîna oricui. Chiar în aceste zile, deci la mai mult de o lună de la încheierea Congresului, trei oameni politici Mollet, Eisenhower și Dulles — s-au ocupat din nou de lucrările Congresului în declarațiile lor publice. Aceasta deoarece ferma luare de poziție a Uniunii Sovietice în favoarea coexistenței pașnice, susținută de acțiuni concrete, a stîrnit o largă mișcare a opiniei publice mondiale. Așa că politicienii occidentali sînt nevoiți să ia poziție, căci timpurile „politicii struțului" au apus.

Aci intervine și bifurcarea. Dulles și alții ca el se păstrează în frigider, nesimțind mirosul de alterare și continuînd atacurile împotriva politicii U.R.S.S. Există însă și o altă categorie de diplomați. Ei au sezisat pulsul opiniei publice. Desigur lucrurile nu trebuie simplificate căci nu este vorba de o delimitare strictă între cei ce se agață cu disperare de trecut și cei care sezisează cu luciditate unele aspecte ale noului. Intervin aci mulți factori, dintre care trebuie reținut în special gradul de maturitate al opiniei publice naționale. Exemplul îl oferă chiar Franța și cu aceasta ajungem la unele aspecte ale politicii interne franceze care au influențat politica guvernului Mollet, în afara celor externe de care am vorbit mai sus.

Factorul intern ar putea fi rezumat în cîteva cuvinte: victoria partidelor de stînga în alegerile din 2 ianuarie. Este vorba tocmai de opinia publică din Franța care și-a exprimat voința cerînd o politică externă independentă care să contribuie la destinderea încordării internaționale.

In parte, această dorință și-a găsit afirmarea în cuvintele lui Mollet, al cărui interviu a avut drept cadru cele cîteva elemente enumerate și care l-au generat.

Nu trebuie văzută desigur vreo răsturnare spectaculoasă în politica internațională. Mollet reafirmîndu-și adeziunea față de multe din obiectivele bine cunoscute ale politicii americane. El a făcut de asemenea unele afirmații care țin tocmai de ceea ce chiar el numea „atacuri în stil american". Spunem acestea pentru a putea aprecia în mod realist conținutul interviului, care, în unele puncte, propune schimbări de metodă și nu se referă la fondul problemelor.

Care este totuși noul?

In primul rînd o problemă de formă, „Daily Herald" (Londra) scriind în această privință: „Cînd un prim-ministru recurge la un ziar american pentru a face cunoscut aliaților săi unele adevăruri dureroase, aceasta constituie un eveniment diplomatic senzațional care arată că metodele normale de comunicare nu mai pot fi folosite. Anthony Eden nu va recurge niciodată la asemenea speculații dar se pare că alianța occidentală are nevoie de un asemenea șoc".

Deci, din cele afirmate de „Daily Herald" se poate trage o concluzie firească: actualmente se recurge la alte căi decît canalele diplomatice obișnuite. In plus se mai poate adăuga că „U. S. News and World Report", revistă americană care a publicat interviul lui Mollet, nu este o publicație oarecare: această revistă este destinată cercurilor politice și financiare cu influență, alegerea ei nefiind desigur, de domeniul întîmplării.

In această formă primul ministru Guy Mollet a făcut unele aprecieri deosebit de interesante.

Reținem cîteva probleme în ordinea răspunsurilor lui Mollet, și anume:

— necesitatea înțelegerii între state indiferent de forma de guvernămînt, deci adeziunea la principiul coexistenței pașnice.

— Mollet atacă răsuflata gogoriță a propagandei americane despre primejdia unei agresiuni sovietice spunînd: „Nu am considerat niciodată că există o asemenea primejdie și nu mi-am schimbat părerea".

— Necesitatea de a crea premize pentru unificarea Germaniei prin rezolvarea mai întîi a problemei dezarmării.

— Criticarea poziției S.U.A. care nu crede în posibilitatea găsirii unei soluții în controlul dezarmării.

— Atacarea sistemului guvernului american de a pune condiții politice pentru acordarea de sprijin economic.

— Sublinierea divergențelor între puterile occidentale în Orientul Mijlociu și Apropiat.

— Criticarea, într-o formă diplomatică, dar deosebit de spirituală, (a se vedea răspunsul la ultima întrebare) a „sfaturilor" venite de peste ocean.

Aci am făcut o scurtă enumerare, cîteva rînduri, dar multe din chestiunile pe care azi le critică Guy Mollet reprezintă de ani de zile punctul de vedere al puterilor occidentale. Este știut, de exemplu, că la conferința de la Geneva a miniștrilor de externe ai U.R.S.S., Franței, Angliei și S.U.A. reprezentanții puterilor occidentale s-au declarat cu încăpățînare împotriva a ceea ce numeau ei „despărțirea" unor probleme internaționale și rezolvarea lor treptată. Ei puneau pe primul plan problema germană. Ba mai mult. In fapt legau unificarea Germaniei de acceptarea de către U.R.S.S. a integrării Germaniei în pactul agresiv al N.A.T.O.

Astăzi, Guy Mollet spune că în loc să se pună problema dezarmării pe locul al treilea, așa cum s-a făcut la conferința de la Geneva ea ar trebui pusă pe primul loc căci „este greu să ne imaginăm reunificarea Germaniei într-o perioadă de înarmare". Și Mollet arată în continuare absurditatea încercărilor de a include întreaga Germanie în N.A.T.O. căci „este aproape de neconceput" ca U.R.S.S. să accepte o asemenea situație. E clar deci că dacă la Geneva nu s-a ajuns în toamna trecută la un acord, responsabilitatea o poartă reprezentanții occidentali, după cum arată însăși Mollet.

O deosebită actualitate au și referirile lui Mollet la situația din Orientul Mijlociu și Apropiat, unde, spune el, „fiecare dintre noi (puterile occidentale — n.r.), pentru a-și apăra petrolul, se pregătește să aprindă întregul Orient Mijlociu. Această afirmație este confirmată de divergențele din ce în ce mai accentuate și care au devenit publice în ultimele zile între Anglia și Statele Unite. E cunoscut că Eden a trimis recent un mesaj președintelui Eisenhower privind situația din Orientul Mijlociu și Apropiat. Se pare că guvernul englez cere sprijinul celui american pentru a-și îmbunătăți situația în Orientul arab. Dar, politicenii americani nu se prea grăbesc să acorde acest sprijin preferind să pozeze în „anticolonialiști", sperînd apoi să ia locul concurenților englezi. Este posibil ca în următoarele zile să asistăm la o desfășurare interesantă a relațiilor dintre Anglia și Statele Unite privind Orientul arab. O știre neconfirmată vorbește chiar de o probabilă călătorie-fulger a lui Lloyd, ministru de externe al Angliei sau a altui trimis englez la Washington. Nu este de mirare deci că interviul lui Mollet a atras atenția opiniei publice engleze care se convinge din nou de necesitatea unei politici externe independente și îndreptată spre destinderea încordării internaționale.

Astăzi a devenit clar că există un singur drum realist în politica internațională: cel al coexistenței pașnice, al întrecerii pașnice între state aparținînd diferitelor orînduiri sociale. Important în luarea de poziție a primului ministru Mollet este că, se pare acum el vede însemnătatea unui drum diferit de trecut pentru politica Franței. Un drum pe care dacă se va merge, va ridica prestigiul Franței, rolul ei ca mare putere.

SERGIU BRAND

Evenimentele săptămînii

Despre formele simple de cooperare în muncă, în agricultură

(Urmare din pag. 3-a)

asociației, unesc și mai temeinic între ei pe țăranii asociați și contribuie la educarea lor în spiritul gospodăririi în comun.

Este limpede că din asociațiile de producție agricolă se pot dezvolta în mod firesc forme superioare de cooperare ca întovărășiri sau G.A.C.-uri, că asociațiile constituie o importantă verigă intermediară pe drumul spre colectivizare. Totuși, aceste asociații simple n-au luat amploarea posibilă și necesară. Numărul lor este încă restrîns. Partidul ne învață să nu subapreciem însemnătatea asociațiilor simple de producție agricolă, să combatem atît manifestările de pasivitate, tendința de a lăsa lucrurile „să meargă de la sine", cît și tendințele unor organe locale de „organizare" excesivă a asociațiilor, de încorsetare a lor în tot soiul de condiții și prescripții — necorespunzătoare indicațiilor date de partid — condiții și prescripții pe care unii țărani muncitori, deși dornici de asociere, nu sînt încă pregătiți să le accepte.

Nu trebuie să uităm nici o clipă că orice contribuie la apropierea țăranilor muncitori, la înțelegerea avantajelor marii gospodării socialiste trebuie folosit din plin. Se știe, astfel, că în satele patriei noastre a prins să se dezvolte tarlalizarea terenurilor țăranilor muncitori individuali; în multe comune țăranii muncitori au desființat haturile între mai multe terenuri învecinate, alcătuind tarlale pentru a contracta cu S.M.T.-ul lucrări agricole pe suprafețe unite. Avînd ogoarele grupate în tarlale mari, țăranii muncitori se pot într-ajutora mult mai ușor și cu forțe unite efectuează lucrările agricole într-un timp mai scurt. Dîndu-și seama pe baza propriei lor experiențe că munca pe suprafețe mari făcută cu mașini și tractoare este mai ușoară și mai rodnică, țăranii muncitori se conving mult mai lesne și mai repede de foloasele ce le pot avea dacă intră în întovărășiri sau în gospodării colective. Este grăitor faptul că în cinci raioane ale regiunii Galați în care tarlalizarea s-a făcut pe întreaga suprafață, numărul gospodăriilor colective și al întovărășirilor agricole este cel mai ridicat din regiune. Astfel, numai în raionul Filimon Sîrbu sînt pînă în prezent 31 de gospodării colective și 52 de întovărășiri, iar în raionul Călmățui 26 G.A.C.-uri și 32 întovărășiri.

Pe zi ce trece se dezvoltă în satele noastre noi și noi inițiative ale țăranilor muncitori îndreptate spre folosirea în comun a unor mijloace mai bune pentru lucrările agricole în scopul dobîndirii unor recolte bogate și a unor venituri mereu mai mari. Apariția unei mari varietăți de forme reflectă vitalitatea mișcării cooperatiste din satele noastre, creșterea inițiativei de jos, voința țăranilor muncitori de a-și alege formele de cooperare cele mai accesibile și mai potrivite în momentul dat și de a păși pe baza propriei experiențe spre forme mai înalte.

Punîndu-se un accent deosebit de puternic pe munca politică pentru dezvoltarea întovărășirilor și G.A.C.-urilor existente și organizarea altora noi, este necesar să se ducă o vastă și susținută muncă pentru dezvoltarea formelor simple de cooperare, astfel ca aceste forme să cuprindă mase mereu mai largi de țărani muncitori. Țăranii muncitori trebuie îndrumați să dezvolte ceea ce e nou, să efectueze în comun cît mai multe munci și pe cît posibil cu mijloacele cele mai mecanizate.

Organizațiile U.T.M. de la sate, sub conducerea organizațiilor de partid, au datoria să ducă o largă muncă de lămurire explicînd țăranilor muncitori, prin exemple concrete, avantajele tarlalizării, ale asociațiilor simple și grupelor de într-ajutorare. In această muncă politică trebuie să fie antrenat un cît mai mare număr de tineri tehnicieni agricoli și tractoriști. Acum, cînd se desfășoară campania agricolă de primăvară, tinerii mecanizatori trebuie să lămurească și să convingă pe țăranii muncitori să-și unească pămîntul în tarlale, lucrîndu-l cu mijloace mecanizate. Organizațiile U.T.M. de la sate pot și trebuie să folosească în munca politică asemenea mijloace cum sînt cercurile agrotehnice, căminele culturale, gazetele de perete, stațiile de radioficare.

Sprijinind extinderea formelor simple de cooperare, e necesar însă să avem în vedere că aceste forme nu sînt un scop în sine, ci trebuie să ajute la convingerea a noi și noi mase de țărani asupra superiorității marii gospodării socialiste. Întărirea continuă a diferitelor forme simple de cooperare existente are o mare importanță, deoarece fiecare succes al asociației sau al grupei de într-ajutorare contribuie la atragerea a noi și noi grupe de țărani muncitori pe calea cooperării în muncă.

Ducînd o muncă politică stăruitoare pentru formarea și consolidarea formelor simple de cooperare în agricultură utemiștii își vor aduce contribuția la obținerea de noi victorii pe drumul transformării socialiste a agriculturii.

EM. RUCAR

AZI IN KENYA

E greu să ne închipuim că astăzi — în secolul XX — mai sînt cazuri cînd copii, care deși deabia încep să gungurească, sînt aruncați în lagăre de concentrare. Ce vină se poate găsi acestor oameni? Și totuși asemenea cazuri există.

Colonialiștii englezi din Kenya aruncă anual în lagăre de concentrare și temnițe mii de oameni. Numai anul trecut au fost aruncați 87.000 de negri din Kenya. Și aceasta pentru simplul motiv că aceștia sînt negri și năzuiesc și ei spre o viață liberă. Populația de culoare din Kenya e lipsită de orice drepturi.

Fără pic de rușine, presa engleză reacționară relatează cazuri ca:

— un ajutor de comandant de district a bătut pe un negru cu un par și i-a ars pielea cu chibrituri aprinse.

— un ofițer britanic a tîrît după el un african, trăgîndu-l de o sîrmă ce-l era petrecută prin urechi, așa cum tragi o maimuță de sfoară.

Poporul din Kenya nu încetează însă lupta. Alături de el e întreaga omenire progresistă.

Priviți în fotografiile alăturate două exemple de „vitejie" colonialistă. In lagărele de concentrare colonialiștii englezi aruncă pînă și copiii (fotografia de sus). Negri arestați la prima suspiciune, păziți de colonialiști în lagărul de concentrare Langata de la marginea orașului Nairobi — capitala Kenyei.
(Fotografia de jos)

Relațiile comerciale ale R.P.R. cu Birmania și Ceylon

Recent, o delegație guvernamentală economică romînă a vizitat Birmania și Ceylon, unde a încheiat acorduri comerciale cu aceste țări.

La înapoiere I. Mincu, conducătorul delegației, și-a împărtășit impresiile sale unui corespondent al Agenției Romîne de Presă „Agerpres". El a spus printre altele:

Tratativele purtate s-au încheiat cu succes. Acordul, cu o durată de 3 ani, prevede ca Uniunea Birmană să livreze Romîniei metale neferoase, cauciuc, orez, condimente și alte mărfuri. La rîndul său, Romînia va exporta în Birmania produse ale industriei constructoare de mașini — tractoare și mașini agricole, utilaj petrolifer și electrotehnic, produse petrolifere, diverse bunuri de larg consum.

De la Rangoon, delegația economică romînă a plecat la Colombo unde a dus tratative în urma cărora s-a încheiat un acord comercial și de plăți cu Ceylon.

Acordul încheiat între R.P. Romînă și Republica Ceylon prevede schimburi directe de mărfuri între aceste țări.

Rezultatele pozitive ale tratativelor pe care le-am dus în Birmania și Ceylon au fost pe larg dezbătute de presa din aceste țări, care a subliniat importanța încheierii unor acorduri comerciale cu țara noastră.

PENTRU A 5-a OARĂ ECHIPA FEMININĂ A R. P. R. CAMPIOANĂ MONDIALĂ

Prima etapă a campionatelor mondiale de tenis de masă s-a încheiat joi cînd s-au disputat întîlnirile decisive pentru cupele „Corbillon" și „Swaythling" care au angajat în întrecere pe cele mai bune echipe masculine și feminine din lume. După 5 victorii consecutive, echipa feminină a R.P.R. trebuia să-și apere titlul cîștigat anul trecut la Utrecht în fața puternicelor echipe ale Angliei și Japoniei. Dimineața, echipa noastră a jucat cu reprezentativa Angliei care învinsese cu o seară înainte Japonia și spera ca în cazul unei eventuale victorii să devină campioană a lumii. De fapt, acesta era meciul hotărîtor. Angelica Rozeanu și Ella Zeller, cele două reprezentante ale culorilor R.P.R., au făcut un joc demn de renumele lor și au învins echipa Angliei cu 3—1. In prima partidă, talentata campioană engleză, Haydon, a învins-o pe Ella Zeller cu 2—0 (21—9; 23—21), dar Angelica Rozeanu a egalat apoi situația, întrecînd-o pe Diana Rowe cu 2—0 (21—11; 21—18). Proba de dublu a fost cîștigată de sportivele noastre care au învins pe Haydon și Rowe cu 2—0 (21—19; 21—14). Intîlnirea dintre Rozeanu și Haydon a dat loc unei lupte aprige care a pasionat pe miile de spectatori prezenți în sală. La capătul acestei întîlniri Angelica Rozeanu obține o splendidă victorie cu 2—1 (19—21, 21—18, 21—18).

Cu aceasta, echipa R.P.R. a cîștigat întîlnirea cu Anglia cu 3—1, iar Angelica Rozeanu și-a luat o binemeritată revanșă asupra lui Haydon care o învinsese în turneul internațional de la Paris. Imediat după meci Angelica Rozeanu a felicitat-o pe Ann Haydon spunîndu-i: „Dumneata vei avea un mare viitor. Ai numai 17 ani și vei putea să-ți pui în valoare talentul". Decepționată de această înfrîngere, Haydon a refuzat să facă declarații.

Seara s-a disputat ultima întîlnire din cadrul cupei „Corbillon" între echipele R.P.R. și Japoniei. Peste 13.000 de spectatori au venit să încurajeze pe jucătoarele japoneze, care în cazul unei victorii cu 3—0 sau 3—1, puteau să cîștige titlul mondial. Speranțele suporterilor japonezi au fost însă spulberate.

Echipa R. P. R. a cîștigat meciul cu Japonia cu 3—1, păstrînd mai departe cupa „Corbillon".

Imediat după acest succes strălucit, o mare mulțime de spectatori au înconjurat-o pe Angelica Rozeanu, solicitîndu-i autografe. Campioana noastră a declarat că este foarte fericită că a cîștigat acest meci, adăugind că jucătoarele japoneze s-au comportat foarte bine.

Clasamentul final al cupei „Corbillon" este următorul: 1. R.P.R. 7 victorii, nici o înfrîngere; 2. Anglia 6 victorii, 1 înfrîngere; 3. Japonia 5 victorii, 2 înfrîngeri; 4. S.U.A. 4 victorii și 3 înfrîngeri; 5. Coreea de sud 3 victorii și 4 înfrîngeri; 6. R.P. Chineză 2 victorii și 5 înfrîngeri; 7. Hong Kong 1 victorie și 6 înfrîngeri; 8. India zero victorii 7 înfrîngeri.

In finala cupei „Swaythling" s-au întîlnit echipele Japoniei și R. Cehoslovace. Jucătorii japonezi au cîștigat cu 5—1.

In ultimul meci din cadrul cupei „Swaythling" echipa R.P.R. a învins echipa Germaniei cu 5—3. Această victorie i-a adus echipei R.P.R. locul doi în grupa A și locul 3 în clasamentul celor mai bune echipe din lume, deoarece Anglia, în grupa B, a fost învinsă surprinzător de Vietnam cu 5—2. Comportarea echipei noastre, și mai ales a lui Matei Gantner, merită toate laudele, ținînd seama că echipa R.P.R. a realizat cel mai bun rezultat: pierzînd numai cu 4—5 în fața Japoniei, campioană mondială, după un meci foarte echilibrat.

Iată configurația clasamentului final al competiției pentru cupa „Swaythling": 1. Japonia 8 victorii nici o înfrîngere; 2. R. Cehoslovacă 7 victorii și 1 înfrîngere; 3. R.P.R. 6 victorii și 1 înfrîngere; 4—7 Anglia, R.P. Chineză, Germania și Vietnam 5 victorii și 2 înfrîngeri. 8. Hong Kong 4 victorii și 3 înfrîngeri; 9—10 Suedia și India 3 victorii și 4 înfrîngeri etc. De remarcat comportarea bună a echipei R.P. Chineză care, participînd pentru prima oară la campionatul mondial, s-a clasat la egalitate cu echipele Angliei și Germaniei.

Campionatele mondiale de tenis de masă continuă cu probele de simplu și dublu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52